

به شی ژن هیئان (باب النکاح) حوکمی ژن هیئان (حکم النکاح)

ژن هیئان له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رانه ^(۱) ، وه‌پیویستی‌شه له‌سه‌ر
هه‌رکه‌سیک توانای هه‌بیئت و

(۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (الرعد: 38) دا‌که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ واته: (وه بی گومان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه له پیش تو پیغه‌مبه‌رانمان نارده‌وه و ژن و نه‌وه‌شمان پی داون) . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((سی رط" هاتن بو مالی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیاریان کرد له باره‌ی خواجه‌پرستی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ، جا که پییان راگه‌یاندن ... ، وه‌کو به که‌میان زانی ، جا ووتیان : ئیمه له‌کوئی و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له کوئی ؟ خوای گه‌وره له‌تاوانه‌کانی پیش و پاشی خوش بووه ، جا یه‌کیکیان ووتی: به‌لام من ، ئه‌وه ئیتر شه‌و نوژی ده‌که‌م تا ماوم ، وه ئه‌وی تریان ووتی: من رۆژووی هه‌موو سال ده‌گرم و هه‌رگیز نایشکینم ، وه ئه‌وی تریان ووتی : من له ئافره‌تان دور ده‌که‌ومه‌وه و ژن ناهینم هه‌تا ماوم ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هات و فه‌رموی : ((أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَ كَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ ، وَ اتَّقَاكُمْ لَهُ ، وَلَكِنِّي أَصُومُ وَ أَفْطِرُ ، وَأُصَلِّي وَ أَرْقُدُ ، وَ أَنْزُوجُ النِّسَاءَ ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) واته: ((ئه‌وه ئیوه بوون ئه‌مه و ئه‌وه‌تان وتبوو؟ به‌لام به‌خوا من له هه‌مووتان زیاتر له‌خوا ده‌ترسم و زیاتریش خوم ده‌پارینم ، وه رۆژوویش ده‌گرم و ده‌یشکینمیش ، وه‌شه‌و نوژی‌ش ده‌که‌م و ده‌شخه‌وم ، وه ژنیش ده‌هینم ، جا هه‌ر که‌سیک له‌سوننه‌تی من لادات ئه‌وه‌له‌من نیه)) . [رواه البخاري (9/رقم: 5063) و هذا لفظه و مسلم (1401/1020/2) و غیرهما] .

له‌خوی ترسا توشی تاوان بیټ ^(۱) ، وه نه‌گهر له‌خوی ترسا به‌لام توانای نه‌بوو نه‌وه با پوژوو بگریټ ^(۲) ، وه واز هیئان لی‌ی و لی بران بو خوا په‌رستی دروست نیه ^(۳) مه‌گهر بو که‌سیک توانای جی‌به‌جی کردنی

^(۱) له‌بهر فهرموده‌که‌ی خوی گهره له‌سوره‌تی (النور: 32) دا که‌ده‌فهرموی: ﴿وَأَنْكَحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ واته: (ژن بهینن بو نه‌و پیاوانه‌تان که ژنیان نیه و نه‌و ژنانه‌شتان که شویان نیه به شویان بدن ، هه‌روه‌ها بو به‌نده وکه‌نیزه چاک و صالحه‌کانیشتان ، نه‌گهر هه‌ژاریش بن نه‌وه خوی گهره له‌چاکه و فه‌زلی خوی ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کات) وه له‌بهر فهرموده‌که‌ی (عبدالله بن مسعود) (خوی لی رازی بیټ) که‌وا فهرموی: ((نیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا بووین ^(۴) لاو بووین هیچمان نه‌بوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(۵) پی‌ی فهرموی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتْرُوجْ ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) واته: ((نه‌ی کومه‌لی لاوان ، هه‌رکه‌سیکتان توانای ژن هیئانی هه‌بوو با ژن بهیننیت ، چونکه نه‌وه باشترین پاریزه بو چاو و داوین ، وه هه‌ر که‌سیکیش نه‌یتوانی نه‌وه با پوژوو بگریټ ، چونکه نه‌وه بو نه‌و برینی ئاره‌زووی جی‌ماع کردنه)) [رواه البخاری (4/رقم: 1905) و مسلم (2/1400/1018) و غیرهما].

^(۲) له‌بهر فهرموده‌که‌ی (عبدالله بن مسعود) پروانه (پ2) وه فهرموده‌که‌ی (عائشة) (خوی لی رازی بیټ) که له (پ4) دا باسی لیوه ده‌که‌ین.

^(۳) له‌بهر فهرموده‌که‌ی (عائشة) (خوی لی رازی بیټ) که وا فهرموی: ((پیغه‌مبه‌ری خوا ^(۶) فهرموی: ((النَّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي ، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ، وَتَرَوْجُوا ، فَإِنِّي مَكَاثِرٌ بِكُمْ الْأُمَمِ وَمَنْ كَانَ ذَا طَوْلٍ فَلْيَنْكِحْ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَعَلَيْهِ بِالصِّيَامِ فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءٌ)) واته: ((ژن هیئان له‌سوننه‌تی منه ، جا هه‌ر که‌سیک کار به‌سوننه‌تی من نه‌کات نه‌وه له‌من نیه ، وه ژن بهینن چونکه من شانازی به‌ژوریتانه‌وه ده‌که‌م له‌لای ئوممه‌ته‌کانی تردا وه هه‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌روات با ژن بهیننیت ، وه هه‌ر که‌سیکیش نه‌یبوو نه‌وه با پوژوو بگریټ چونکه نه‌وه بو نه‌و برینی ئاره‌زووی

﴿﴾
 ئەرکەکانی نەبیّت

جیماع کردنه)) [رواه ابن ماجة(1/592/1846) و هو حدیث حسن بروانه صحیح سنن ابن ماجة رقم (1496) و السلسلة الصحيحة(2383)]

وه ههروهها له بهر فهرموده كهی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) بروانه (پ1), وه له بهر فهرموده كهی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی رازی بیّت) كهوا فهرموی : ((پیغه مبهری خوا (ﷺ) داواكهی (عُمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ) ی گپراهه وه كهوا ویستی واز له ژن هینان بینیت وه لی بپریت بو خوا په رستی , وه نه گه رپووخسه تی به نهو بدایه نه وه هه موو خو مانمان ده خه ساند)) [رواه البخاری(9/رقم:5073) و مسلم(4/129) طبعة الأفاق الجديدة]

وه ههروهها له بهر فهرموده كهی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیّت) كهوا فهرموی : ((پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمانی پی کردین به ژن هینان و قه ده غه ی له ژن نه هینان ده کرد زور به توندی و ده یفه رموو: ((تَرَوْجُوا الْوُدَّ الْوَلُودَ , فَإِنِّي مُكَاتِرٌ بِكُمْ الْأَنْبِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ((ژن بهینن ژنیک كهوا رووخوش بیّت , وه منالیشی بیّت , چونكه من شانازی به زوریتانه وه ده كه م له لای پیغه مبه راندا له روژی دواپییدا ...)) [رواه أحمد (3/245/158) و ابن حبان (302/1228) و أبوداود (6/47/2035) و النسائي (6/65) أيضا بألفاظ متقاربة عن معقل بن يسار و هو صحيح بروانه صحيح النسائي (3026) و صحيح أبي داود(1789) و صحيح الجامع(2940)].

﴿﴾ له بهر نه وه ی خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا قه ده غه ده کات له زیان لیدانی ئافره تان وه فه رمان ده کات به وه ی كهوا ژیانیکی چاکیان له گه لدا ببه نه سه ر وه كه له سوره تی (النساء: 19) دا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كُرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لَتَذَهَبُوا بِبَعْضٍ مَّا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ جا نه گه ر په كيك توانای نه وه ی نه بوو نه وه دروست نیه كاریك بكات كهوا خو ی تووشی هه رامی بكات , وه نهو به لگانه ی كه هاتون و هانی موسولمان ده دن له سه ر ته نهایی و گوشه گیری به سه ر نه م حاله ته دا (حمل) ده كریت.

تېبىنى :**ژن ھېنان فەزىل و سوودى زۆر زۆرە لەوانە :**

(أ) مندال بوون ، چونكە مەبەست لىي مانەوہى پەگەزە ، ئەویش سوودى بە دەست ھېنانى خۆشەويستى خاى گورەى تىدايە بە كۆشش كردن بۆى .
 (ب) بە دەست ھېنانى خۆشەويستى پىغەمبەر(ﷺ) لە شانازى كردن بە زۆرى موسولمانانەوہ .

(ج) سوود وەرگرتن لە دوعاى پۆلەى چاك و بە دەست ھېنانى (شَفَاعَة) بە مردنى مندالى بچوك .

(د) خۆ پاراستن لە شەيتان بە تىر كردنى ئارەزوو بە پىگاي حەلال .

(ه) خۆشى دان بە دەروون بە تىكلالوى كردنى مال و مندال .

(و) خەرىك نەبوون بە ئىش و كارى پىويستى ناو مال وەك دروست كردنى خواردن و خواردنەوہ و جل شۆردن و گزگ (گسك) دان و ... ھتد . چونكە ئافرەتى چاك يارمەتى دەرىكى چاكە بۆ ئەوہى پياو زۆربەى كاتەكانى بە دەست ھېنانى زانستە شەرىعەكان و كار كردن بە سەربىيات .

(ى) راھىنانى نەفسە لەگەل پەرورەدە كردن و سەرپەرشتى كردن و بەجئ ھېنانى مافەكانى كەس و كارو ئارام گرتن لە سەر پەوشت و سرووشتيان ، وە خۆ گرتنىش لە بەرانبەر ئازاريان و كۆشش كردن بۆ چاك كردنيان و پى پيشاندانيان بۆ پىگاي ئايين وەك كۆشش كردن بۆ بە دەست ھېنانى پۆزى حەلال بۆيان و ... ھتد ئەو كارانەى كە لە راستى دا ئەگەر نىسەتى رازى كردنى خوا بىت ھەمووى بە پەرسىتن (عبادة) بۆى دەژمىردىت ئەوہ تا پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرمى : ((دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ ، وَ دِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى مِسْكِينٍ ، وَ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ ، أَعْظَمَها أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ)) واتە : دىنارىك لە پىگاي خوادا ببەخشىت وە دىنارىك بۆ ئازاد كردنى بەندەيەك ببەخشىت وە دىنارىك بەدەى بە دەست كورتىك وە دىنارىك لە سەر مال و منالى خۆت خەرجى بكەيت ، گەرەترىنيان لە پاداشت دا ئەوہ يە

سیفہ تی ژنی باش و پیاوی باش

باش وایه پیاو کچیکی

له‌سه‌ر مال و منالی خۆت خه‌رجی بکه‌یت)) [رواه مسلم رقم (995) عن ابي هريرة بوانه صحیح الجامع رقم (3398)].

﴿﴾ له‌به‌رفه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیّت) که‌وافه‌رمووی :
 ئیمه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا بووین ﴿﴾ له‌غه‌زایه‌کدا ، جا که‌ گه‌راینه‌وه ، به‌سه‌ر
 ووشتریکی خاوه‌وه بووم په‌له‌م ده‌کرد ، جاسواریک له‌پشتمه‌وه پیم گه‌یشت جابه‌داریک
 که‌پیی بوو ژهنی به‌ ووشتره‌که‌مه‌وه ، جاووشتره‌که‌م که‌وته‌ری و خیرا بویه‌وه ، وه‌ک
 باشترین ووشتر بینیبیتت جاکاتیک پووم وه‌رچه‌رخاند بینیم پیغه‌مبه‌ری خویه ﴿﴾
 جافه‌رمووی ((مَا يُعْجَلُكَ يَا جَابِرُ؟)) واته : ئه‌وه چی په‌له‌ت پی ده‌کات ئه‌ی جابر ؟
 منیش ووتم : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ من تازه ژنم هیناوه ، جافه‌رمووی : ((أَبِكَرًا
 تَرَوُجَّتْهَا أَمْ ثِيْبًا)) واته : ئه‌وه کچه‌خواستوته یان بیوه‌ژنه ؟)) فه‌رمووی ، ووتم :
 به‌لکو بیوه‌ژنه . فه‌رمووی : ((هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)) واته : ((ئه‌ی بوکچیکت
 نه‌هینا گالته‌وه گه‌پی له‌گه‌لدا بکه‌یت وه‌ گالته‌وه گه‌پت له‌گه‌لدا بکات ؟)) فه‌رمووی چاکه
 گه‌یشتینه‌وه مه‌دینه‌ چوینه‌وه بو ئه‌وه‌ی بچینه‌وه ژوره‌وه ئه‌ویش فه‌رمووی : ((أَمْهَلُوا
 حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا (أَيَّ عِشَاءٍ) كَيْ تَمْنُشِطَ الشَّعْثَةَ وَتَسْتَحِدَّ الْمَغِيبَةَ)) واته :
 په‌له‌مه‌که‌ن تاشه‌وه ده‌چینه‌ژوره‌وه ، بوئه‌وه‌ی ئافره‌تی (شعثة) ، (مغیبة) سه‌ریان
 شانبه‌که‌ن و خوایان پاک بکه‌نه‌وه . وه‌فه‌رمووی : ((إِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيسُ الْكَيسُ)) واته :
 ئه‌گه‌ر چوینه‌وه (الکيس الکيس) [رواه البخاری (9/ رقم 5079) ومسلم (2/1088/715)].
 (شعثة) : ئه‌و ئافره‌ته‌یه که‌سه‌ری تیک چووه بوئه‌وه‌ی خۆی جوان کاته‌وه (مغیبة)
 : ئه‌و ئافره‌ته‌یه که‌پیاوه‌که‌ی ماوه‌یه‌ک لیی دوور که‌وتوته‌وه . (الکيس) یه‌که‌م : جماع
 کردن نه . وه (الکيس) ی دووهم : ژیری‌یه . واته هانی داوه که‌وا جیماع بکات بو ئه‌وه‌ی
 مندالی بیّت .

موسولمانی ﴿﴾ روو خوش بخوازیت کهوا نه زوک نه بیئت ﴿﴾ و سه‌ره‌رشتیاری
 ئافره‌تیش ده‌بیئت نهو ئافره‌ته بدات به موسولمانیکی ره‌وشت جوان ﴿﴾

تی‌بینی:

مه‌رج نی‌یه هه‌رده‌بیئت پیاو کچ بخوازیت ، به‌لکو نه‌وه‌ئه‌گه‌ر (ظُرُوف) و حالی و ابوی
 که‌وا کچ بخوازیت نه‌وه باشتره که‌وا کچ بخوازیت ، به‌لام هه‌ندی حاله‌تی واهیه بی‌وه‌ژن
 بخوازیت باشتره . به‌به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی پی‌شوو ، له‌ه‌ندی‌ک له‌پیاویه‌ته‌کانی تریدا
 هاتوو که‌هوی بی‌وه‌ژن خواستنی (جَابِر) نه‌وه‌بووه که (جَابِر) باوکی له‌ج‌ه‌نگی (أُحُد) دا
 شه‌هید بوو جا حوت خوشکی لی به‌جی ما‌بوو ده‌بوا یه (جَابِر) به‌خیوی بگردایه جا بو
 نه‌و حاله‌ته بی‌وه‌ژن باشتره و هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خوی ته‌ن‌ها یه‌ک کچی
 خواستوو که‌دایکه (عَائِشَة) یه به‌لام نه‌و خیزانه‌کانی تری هه‌موو بی‌وه‌ژن بوونه .

﴿﴾ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
 فه‌رموی : ((تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ : لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا ، وَلِدِينِهَا . فَاظْفَرُ
 بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ)) واته : ((ئافره‌ت له‌به‌ر چوارشت ده‌خوارزیت له‌به‌ر پاره‌ی و
 له‌به‌ر بنه‌ماله‌ی و له‌به‌ر جوانی و له‌به‌ر ئایینی جا تو خاوه‌ن ئاینه‌که‌یان هه‌ل‌ب‌زیره دوو
 ده‌سته‌ت خۆ‌لاوی بیئت)) [رواه البخاری (5090/132/9) و مسلم (175/4) ، الافاق].

مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (دووده‌سته‌ت خۆ‌لاوی بی) دوعای خیر بو‌کردنه .

﴿﴾ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) پروانه (پ4)

﴿﴾ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو حَاتِمِ الْمَرْزَبِيِّ) (خوای لی پازی بیئت) . که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) فه‌رموی ((إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ
 فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ)) واته : ((ئه‌گه‌ر که‌سیک هات بۆلاتان - داوای کچی لی
 کردن - و له‌ئاین و په‌وشتی پازی بوون نه‌وه ژنی پی‌ بدن ، ئه‌گه‌ر نه‌یکه‌ن نه‌وه ده‌بیئته
 فیتنه له‌زه‌وی‌دا وه خراپه‌یه‌کی گه‌وره)) . ووتیان : ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا : وه ئه‌گه‌ر
 شتیکی تیدا‌بوو ؟ فه‌رموی : ((إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ)) واته :
 ((ئه‌گه‌ر که‌سیک هات بۆ لاتان له‌ئاین و په‌وشتی پازی بوون نه‌وه ماره‌ی لی بکه‌ن)) سی
 جار دووباره‌ی کرده‌وه [رواه الترمذی (1097/275/2) وهو حدیث صحیح بروانه الإرواء (1868) . و
 صحیح سنن الترمذی (866)].

جۆرەكانى تەماشاكردن

تەماشاكردنى پىياو بۇ ئافرەتى نامەحرەم ، ھەرودھا ئافرەتیش بۇ پىياوى نامەحرەم دروست نىيە بەبى پىيوستى (۱۱) بەلام ئەگەر زەرور بوو ،

تېبىنى :

ھىچى تىدا نىيە ئەگەر سەرپەرشتيارى ئافرەتەكە خۆى كەسىكى بەشايستە زانى بۇ كچەكەى كەوا خۆى بەو كەسە بلئى من كچەكەمت پىئ دەدەم . له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) ھوہ (خوای لى رازى بىت) دەگىرنەوہ كەوا (عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ) كاتىك كە (حَفْصَةَ) كچى بىوہ ژن كەوت له (خُنَيْسُ بْنُ حَذَافَةَ السَّهْمِي) كە يەكك بوو لە ھاوہ لانى پىغەمبەر (ﷺ) و لە مەدینە وەفاتى كرد (عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ) فەرمووى : ھاتم بۆلاى (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) و (عَرَضُ) (حَفْصَةَ) م بەسەرىدا كرد ، ئەویش ووتى : تەماشای حالى خۆم دەكەم ، جا چەند شەوئك چاوەروانى بووم ، پاشان پىم گەيشت و ووتى : بۆم دەرکەوتووہ كەلەم رۆژەم دا ژن نەھىنم باشە ، (عُمَرُ) فەرمووى : جا گەيشتم بە (أَبُو بَكْرٍ) و پىم ووت : ئەگەر وىستت لەسەرىتتى (حَفْصَةَ) لى مارە دەكەم ، جا (أَبُو بَكْرٍ) بىئ دەنگ بوو و ھىچ وەلامى نەدامەوہ ، و منىش لەوہى (عُثْمَانُ) زىاتر لە دلەم گرت ، جا چەند شەوئك مامەوہ ، پاشان پىغەمبەرى خوا (ﷺ) داواى كرد جامنىش لىم مارە بىرى ، جا (أَبُو بَكْرٍ) م پىئ گەيشت ، فەرمووى : لەوانەيە لەدلەت دا بەرانبەرم شتىكت ھەلگرتبىت كاتىك كە (حَفْصَةَ) ت بەسەرم دا (عَرَضُ) كرد وەمنىش ھىچ وەلامم بۆت نەگىراپەوہ ؟ (عُمَرُ) ووتى : ووتم بەلئى ، (أَبُو بَكْرٍ) ووتى : ئەوہ ھىچ بەرگرى نەكرد كە ولامت بۇ بگىرمەوہ لەوہى (عَرَضُ) ت كردم تەنھا ئەوہ نەبىت كە من زانىبووم كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى لى كردبوو ، جا نە ئەبوو من نھىنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئاشكرا بكەم ، وە ئەگەر ئەو وازى لى بھىنايە ئەوہ من رازى دەبووم)) [رواه البخارى (9/رقم/5122) وغيره] .

(۱۱) لەبەر فەرموودەكەى خوای گەورە لەسورەتى (النور : 30) دا كە دەفەرەمى : ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ واتە : ئەى پىغەمبەر (ﷺ) بە پىاوانى باوہرداران بلئى : با چاوى خۆيان داخەن و تەماشای ئافرەتى نامەحرەم نەكەن

وہک تەماشاکردنى پياو بۇ خېزانى و كەنيزەى خۆى ^(۱۱۱) يان بۇ ئەوہى
مارەى بکات ^(۱۱۱)

و داوینى خۆيان بپاريزن لە ھەرام . وہ ھەروەھا لە ھەمان سوورەت دا دەفەرمى : ﴿وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ واتە : ئەى پېغەمبەر (ﷺ) بە
ئافرەتانى موسولمان بلى : با چاوانى خۆيان دابخەن و تەماشای پياوى نامە ھەرام نەكەن
و داوینى خۆيان لە ھەرام بپاريزن .

^(۱۱۱) لە بەر فەرموودەكەى خواى گەورە لە سوورەتى (المؤمنون : 5-7) دا كە
دەفەرمى : ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْؤْمِنِينَ ، فَمَنْ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ واتە : يەككى تر لە
سېفەتى باوەر دارە سەرفرازەكان ، وہ ئەوانەى كە داوینى خۆيان دەپاريزن تەنھا لە سەر
خېزان و كەنيزەكانيان نەبیت ئەوہ لە ئەوہ دا لۆمەيان لە سەر نىيە ، جا ھەركە سېك
بە داوى جگە لەوانە - ژن و كەنيزە - بگەریت ئەوہ ئەوانە لە سنوور دەرچووہ كانن . واتە
لە سنوورى خوا دەرچوونە .

^(۱۱۱) لە بەر فەرموودەكەى (المغيرة بن شعبة) (خواى لى رازى بىت) ((كەوا داوى
ئافرەتېكى كرد ، جا پېغەمبەر (ﷺ) پى فەرموو : ((إِذْ هَبْ فَاَنْظُرْ إِلَيْهَا . فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ
يُؤَدِمَ بَيْنَكُمَا)) واتە : برۆ تەماشای بکە ، چونكە ئەوہ لەوانە يە واتان پى بکات زياتر
گونجاو ترين پىكەوہ [رواه أحمد (244/4) والنسائي (69/6) و الترمذي (1099/275/2) و هو صحيح
بروانه صحيح الترمذي (868) و صحيح النسائي (3034)].

وہ فەرموودەكەى (أبو هريرة) كەوا فەرموى : ((لأى پېغەمبەر دا بووم (ﷺ)
جاپياويك ھاتە خزمەتى و پى راگەياند كەوا ژنېكى لە ئەنصارىكان داواكردوہ . جا
پېغەمبەر (ﷺ) فەرموى : ((أَنْظُرْتُ إِلَيْهَا)) واتە : ((ئايە تەماشات كردوہ)) ؟ ووتى :
نەخېر ، فەرموى ((فَأَذْهَبْ فَاَنْظُرْ إِلَيْهَا ، فَإِنَّ فِي الْأَنْصَارِ شَيْئًا)) واتە : برۆ
تەماشای بکە ، چونكە لە چاوى ئەنصارىكاندا شتېك ھەيە [رواه مسلم (1424 /1040/2)
واحمد (286/2) والنسائي (69/6)].

مەبەستى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بەوہى كە فەرموى : (چونكە چاوى ئەنصارىكان
شتېكى تىدايە) يان شىنى يەكى تىدا بووہ يان بچوك بووہ .

يان بۇ چارەسەر كىردنى نەخۇشى (۱۱) يان بۇ شاھىتە تى دان و ئالو گۆر و كرىن و فرۆشتن ئەو دەروستە (۱۱)

داوا كىردن (الخطبة) (۱۱)

كەسىك داواى ئافرەتتىك بىكات هېچى بۇ حەللى ناكات باكەس و كارىشى رازى بوبن تامارەى دەبىرئىت (۱۱) وە بۇ هېچ موسولماننىك نىيە داواى ئافرەتتىك بىكات كە موسولماننىكى تر داواى كىردىت تاوەكو وەلامى ئەو دەدرئىتەو (۱۱)

(۱۱) ئەگەر پىزىشك (دكتۆر) ى ئافرەت نەبوو ، وە پىئوىستە مەحرەمىشى لەگەلدا بىت ، لەبەر فەرمودەكەى (جابر) (خوای لى رازى بىت) كە وافرەرمووى: (أم سلمة) پوخسەتى لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خواست كەوا كەلەشاخ (حجامة) بىكات ، جا پىغەمبەر (ﷺ) فەرمانى بە (أبو طيبة) كىرد كەوا كەلەشاخى بۆبىكات)) [رواه مسلم رقم 2206] (۱۱) ئەگەر پىئوىست بوو كەوا ئەو ئافرەتە بناسرىت ، وە نەيش دەناسرا مەگەر بەتە ماشا كىردنى ، ئەو لەو كاتەدا لەبەر پىئوىستى دروستە ئەو نەندە تە ماشا بىكرىت تا دەناسرىت .

(۱۱) داوا كىردن (الخطبة) : ئەو يە كەوا خواست بىنى ئافرەتتىك بىكەت بەو شىو يەى كە لەناو خەلكىدا باوہ .

(۱۱) چونكە تا مارەى دەبىرئىت بىگانە يە و هېچ شتىك دروست نىيە لەگەلى دا ، نەتەنھا بوونەو لەگەل يە كىدا بەبى مەحرەمى ئافرەتەكە وە لەشتى ترىش لەوەى كەئىستا لە هەندى وولات دا باوہ بەبىانوى هېچ و پوچ وەك زىاتر يەك ناسىن و ... هتد .

(۱۱) لەبەر فەرمودەكەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كە وافرەرمووى ((پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى كىردووە كەوا هەندىكتان لەكرىن و فرۆشتن دا زەم لەسەر هەندىكى ترتان بىكەن ، وە هېچ پىاوىك داوا بىكاتە سەر داواى - بىراى دىنى -

وهدروست نی یه داوای ئافره‌تیك بکریٔ که له ماوه (عدّه) ی ته‌لاقی (رجعی) دا بیٔ تاماوهی (عدّه) که ی تیّ په‌ر ده‌بیٔ (۱۱) وه‌مه‌روه‌ها ئافره‌تیکیش ئه‌گه‌ر له ماوه (عدّه) ی پیاو مردندا بیٔ مه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی (تعریض) (۱۱)

براکه‌ی تا داواکه‌ره‌که‌ی پی‌شی وازی لی ده‌هینیت ، یان داواکه‌ره‌که‌ی خو‌ی پوخسه‌تی پی‌ ده‌دات)) [رواه البخاری (9/ رقم 5142) والنسائی (73/6)].

(۱۱) چونکه تاوه‌کو ماوه (عدّه) که ی تیّ په‌ر ده‌بیٔ هه‌رژنی پیاوه‌که‌ی خو‌یه‌تی .
 (۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خو‌ای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقره : 235) دا که‌ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَذَكُرُوهُنَّ ، وَلَكِنْ لَا تُؤَاخِذُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ...﴾ واته : ((هیچ تاوانتان له‌سه‌ر نی‌یه له‌وه‌ی که (تعریض) بکه‌ن له‌داواکردنی ئه‌و ئافره‌تان‌ه‌دا (که‌پیاوه‌کانیان مردووه) یان له‌دل‌تاندا بیشارنه‌وه (که‌وا پاش (عدّه) داوایان بکه‌ن) ، خو‌ای گه‌وره زانی که‌وا ئیوه (خۆتان ناگرن) و باسیان بۆ ده‌که‌ن (که‌وا ده‌تان‌ه‌وی داوایان بکه‌ن ، بۆیه پوخسه‌تی (تعریض) کردنی پی‌ دان) به‌لام په‌یمانیاں پی‌ مه‌ده‌ن به‌ نه‌ینی مه‌گه‌ر قسه‌یه‌کی چاک بکه‌ن - که (تعریض) کردنه‌که‌یه - وه‌بیریاری خواستنیان مه‌ده‌ن تاوه‌کو ماوه‌ی (عدّه) که ی تیّ په‌ر ده‌بیٔ (...)). (التعریض) ئه‌وه‌یه که‌وا به‌پاشکاوی (صراحة) نه‌لیٔ من ده‌مه‌ویٔ داوات بکه‌م ، به‌لکو ته‌نها ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی (به‌خوا تو ئافره‌تیکی جوانیت و چه‌ند که‌س مه‌منونه شوی پی‌ بکه‌یت)) یان ((به‌خوا من ئافره‌تیکی چاک بوايه ژنم ده‌هینا...)).

پرس کردنی ئافرهت پیویسته (وَجُوبُ اسْتِئْذَانِ الْمَرْأَةِ)

پیویسته لهسهه سهه په رشتیاری ئافرهت پرس به ئافرهته که بکات کاتیئک دهیداته شوو ^(۱) وه دروست نییه زوری لئ بکات وه نه گهر به زوریش ماره ی بریت نه وه نهو (عقد) ه به تاله ^(۲).

^(۱) له بهر فهرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لئ رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا ^(ع) فهرموی : ((التَّيِّبُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا وَ الْبِكْرُ تُسْتَأْمَرُ وَإِدْنُهَا سُكُوتُهَا)) واته : بیوه ژن ماره ناکریت تاداوا ی فهرمانی لئ ده کریت (واته خو ی بلیت : ماره م بکه) وه هه روه ها کچیش ماره ناکریت تا پرس ی پی نه کریت و پوخسه تی لئ وه رنه گیریت و بی دهنگ بوونیشی پوخسه ت دانه (واته نه گهر پرس ی پی کراوی دهنگ بوو نه وه مانای وایه پزای یه) [رواه البخاری (9/رقم/1536) و مسلم (2/1036/1419) و غیرهما].

^(۲) له بهر زور فهرموده ، له وانه فهرموده که ی (خَنَسَاءُ بِنْتُ خَدَامِ الْأَنْصَارِيِّ) که وا بیوه ژن بوو باوکی به زور به شووی دا جا نه و پیی ناخوش بوو ، جاهاته خزمه تی پیغه مبهه ^(ع) و پیغه مبه ریش ماره برینه که ی گپراوه .. (واته : ماره برینه که ی به تال کرده وه) [رواه البخاری (9/رقم/5138) و أبوداود (6/127/2087) مع العون) و غیرهما].

وه فهرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) که وا فهرموی : ((كَجَيْكِي عَازِبِ هَاتِ بَوْلَايِ)) پیغه مبهه ^(ع) و بوی گپراوه که وا باوکی به زور ماره ی بریوه و نه و پیی ناخوشه ، جا پیغه مبه ریش ^(ع) مه سه له که ی دایه دهستی خو ی)) [رواه أبوداود (6/120/2082) و ابن ماجه (1/603/1875) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (1520)].

دابہستنی ماره برین (عقد النکاح)

مہرج (شَرَط) ہ بو پراسستی دابہستنی ماره برین ، سہرپہرشتیاری
 ئافرہتہکہ لہ گہل دووشایہ تدا ئامادہ بن . ^(۱) وہ پایہ (رُکن) کہشی ووتنی

^(۱) لہ بہر فہرموودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا
 (ﷺ) فہرموی : ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ لَمْ يَنْكَحْهَا الْوَلِيُّ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ،
 فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ . فَإِنْ أَصَابَهَا ، فَلَهَا مَهْرُهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا . فَإِنْ اِشْتَجَرُوا ،
 فَالْسلطانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ)) واتہ : ((مہر ئافرہتیک سہر پہرشتیاری کہی ماره ی
 نہکات ئوہ ماره برینہ کہی بہ تالہ ، ئوہ ماره برینہ کہی بہ تالہ ، ئوہ ماره برینہ کہی
 بہ تالہ ، جا ئہ گہر چوہ لای (جیماعی لہ گہلدا کرد) ئوہ ہموو ماره ییہ کہی
 بہردہ کہوئیت ، جا ئہ گہر سہرپہرشتیاری کان دہمہ قالہ یان لہ نیوان دا دروست بوو ئوہ
 دہسہ لات دار سہرپہرشتیاری کہ سیکہ کہ سہر پہرشتیاری نہ بیئت)) [رواہ ابن ماجہ
 (1879/605/1) و أبو داود (2098/98/6) مع العون) و الترمذی (1108/280/2) وهو صحيح بروانہ صحیح
 ابن ماجہ (1524)].

وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرموی : پیغہمبہری
 خوا (ﷺ) فہرموی : ((لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدِي عَدْلٍ)) واتہ : ماره برین دانامزیت
 مہ گہر بہ ئامادہ بوونی سہرپہرشتیاری دووشایہ تی داد پہرورہ)) [رواہ البیہقی (125/7) و ابن
 حبان (1247/305) وهو صحيح بروانہ صحیح الجامع (7557) و الأرواء (1839)].

تیبینی :

ئہ گہر ئافرہتیک چہند سہرپہرشتیاریکی ہہ بوو ، وہ لہ نیوان خوایان دا بوو
 بہدہمہ قالہ یان ئوہ لہ و کاتہ دا دہسہ لات دار دہ بیئتہ سہرپہرشتیاری ، لہ بہر
 فہرموودہ کہی (عائشہ) ی پیشوو بروانہ (پ 22) ، وہ فہرموودہ یہ کی تری (عائشہ) کہوا

: (ئەو مەرەم ئى كرىت) لە لایەن سەرپەرشتیارەكەو وە رازىبونىش
لە لایەن مېردەكەو (۱۱) وە سوننەتیشە ھەر ئەوكاتە مەرھى بۆ دىارى بكات
(۱۱)

پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى : ((لا نكاح إلا بولي وشاهدي عدل فإن تشاجر الأولياء
فالسُّلطان ولي من لا ولي له)) [رواه الدارقطني (23/225/3) و البيهقي (125/7) وهو صحيح
بطرقه و شواهدہ بروانہ صحیح الجامع (7556 ، 7557)] .

(۱۱) چونكە ھەموو (عقد)ك بۆ دامەزاندنى پىووستى بەرەزامەندى ھەردوولا ھەپە
ئەگىنا دانامەزىت .

(۱۱) مەرھى مافىكى ئافرەتە بەسەر مېردەو ، پىووستە پىى بدات و بۆيشى
نىپە ئى بسىنتەو ھە با پىووستىشى پىى ھەبىت لەبەر فەرموودەكەى خواى گەرە لە
سورەتى (النساء : 4) كە دەفەرمووى : ﴿وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ واتە : ((و مەرھى ئافرەتان بەدەن بەدل فراوانى
پەو وە بەپى مەبەستى ئى سەندنەو ھەيان) جا ئەگەر بەرەزامەندى خۆيان گەردنانتان
ئازاد كەرد ئەو بىخون نۆشى گىانتان بىت)) . وە لە شەرعدا دروستە پىش چوونەلاى
ھەموو مەرھى پەكەى پىى بدرىت يا پاش ئەو ھەمووى پىى بدات يان ھەندىكى لە پىش دا
بدات و ھەندىكى تىرىش لە پاشان ، بەلام دەبىت ئەو پىاوە زۆر وریابىت نەو ھەك مافى ئەو
ئافرەتە بخوات پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرمووى : ((أَحَقُّ مَا أَوْفَيْتُمْ مِنَ الشَّرْطِ أَنْ تُؤْفُوا بِهِ
مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ)) واتە : ((شاپەن تىرىن مەرچ كە پىووستە بەجى بىنن ئەو
مەرچەپە كە ھەرەتى (ئافرەتان) تان پىى ھەلال كەردووە)) [رواه البخارى (9/رقم/5151) و
مسلم (1418/135/2) و غیرهما] .

تیبىنى :

(1) ئەگەر مەرھى بۆ ئەو ئافرەتە دىارى نەكرا ئەو مەرھى ئافرەتىكى وەكو خۆى
بۆ دىارى دەكرىت (مەر المثل) .

وه تا كه ميش بيټ نه وه باشترو به بهر كه تره (۱) وه سوننه تيشه (عقدی) (نكاح) به ووتاری (الحاجة) دهست پی بکریټ . (۲)

(2) نه گهر پیاوه كه مرد پاش ماره برینه كه و پیش چوونه لای ، نه وه نافرته كه ماره بییه كه ی هموو بهر ده كه ویت له بهر فرموده كه ی (عَلَمَةَ) كه وا فرموی : ((هاتن پرساریان له (عبدالله) كرد له باره ی نافرته تیکه وه پیاویك ماره ی كردوو ، پاشان مرد به بی نه وه ی ماره یی بو دیاری بکات و پیش نه وه ی بجیته لای ؟ جا نه ویش فرموی : من واده بینم ماره یی نافرته تانی هاو وینه ی خو ی بو هیه و میراتیشی بو هیه و (عه) یشی له سهره ، جا (مَعْلُ بِنُ سِنَانِ الْأَشْجَعِي) شایه تی دا كه وا پیغه مبریش هر به م شیوه یه بریاری دا له باره ی (بُرُوعُ بِنْتُ وَاشِقْ هُوَه)) [رواه الترمذی (1154/306/2) و أبوداود (2100/147/6) مع العون) و غیرهما وهو صحیح بروانه الأرواء (1939) مه بهست به (عبدالله) ه (عبدالله بن المسعود) ه] .

به لام نه گهر ته لاقی بدات پیش نه وه ی بجیته لای نه وه نافرته ته كه نیوه ی ماره بییه كه ی ده كه ویت ، له بهر فرموده كه ی خوی گه وره له سوره تی (البقرة : 237) دا كه ده فرموی : ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ واته : ((وه نه گهر ته لاقیانتان دا پیش نه وه ی دهستان پیوه بدن (مه بهست جیماع كردنه) وه ماره بییتان بو دیاری كردون نه وه نیوه ی نه وه ماره بییه كه بوتان دیاری كردون پیان بدن .

(۱) له شه رعدا هیچ سنوریک بو ماره یی نافرته دیاری نه کراوه وه ك خوی گه وره له سوره تی (النساء : 20) دا ده فرمی : ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ إِسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ فِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾ واته : وه نه گهر ویستان بوو ژنیک تر بهینن له جی ژنه كه ی ترتان وه یه كه کیو نالتونتان پیان دابوو (به ماره یی) نه وه لیان مه سیننه وه ... ، به لام نیسلام هانی موسولمانی داوه كه وا ماره یی سوک و ناسان بکن له سهر پیاوان بو نه وه ی لاوان به ناسانی بتوانن ژن بهینن ، له بهر فرموده ی زور ، له وانه فرموده كه ی (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) (خوی لی رازی بیټ) كه وا پیغه مبر (ﷺ) فرموی : ﴿خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ﴾ واته : ((باشترین ماره یی نه وه یه كه سوک و ناسان بیټ)) [رواه

ژن گواستنہ وہ

باش وایه دایک و باوک ناموژگاری کچه که یان بکه ن کاتیک به شوی
دهدن .

أبو داود (2117/590/2) و الحاکم (174/2) وهو صحیح بروانه الأرواء (1924) وهو صحیح الجامع
[3279].

چونکه پیغهمبهر (ﷺ) ووتاری وانه و ناموژگاریکانی به و پیغهمبهر ده دست
پئی ده کرد ، بروانه پیغهمبهر کی ئه م کتیبه به شی په رسته شه کان (عیادات) .
بۆ زیاتر تی گه یشتن له م باسه ده توانیت ته ماشای کتیبی (آدب الزفاف) ی
شیخ (محمد ناصر الدین الالبانی) بکه یت ، که به تیر و ته سه لی باسی ئه م مه سه له یه ی
کردوه .

له (أُنْسُ) هوه ئه فه رمی : (هاوه له کانی پیغهمبهری خوا (ﷺ) ئه گهر
ئافره تیکیان بگواستایه ته وه بۆلای میرده که ی فه رمانیان پئی ده کرد به خزمه ت کردنی
پیاوو پاراستنی مافه کانی) بروانه (فَقَهُ السُّنَّةِ) (199/2) . وه ئه مه ش له ناو پیغهمبهراندا
باو بووه ئه وه تا (عَمْرُو بْنُ حَجْرٍ) ی پاشای (کِنْدَةَ) مارهی (أُمُّ إِيَّاسِ بِنْتُ عَوْفِ الشَّيْبَانِي))
بری جاکه کاتی گواستنه وه ی نزیک بویه وه دایکی که (أُمَامَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) بوو چه ند
ناموژگاری په کی کرد که تیایدا بنه ماکانی ژیانی خۆش گوزهرانی ژن و میزدایه تی بۆ پوون
کرده وه ، وه ئه وه یشی که له سه ریه تی بیکات به رامبهر به پیاوه که ی ، جا ووتی : ئه ی
کچی شیرینم به راستی ئه گهر واز له ناموژگاری کردن بهینرایه له بهر ره وشت جوانی ،
ئه وه بۆ تۆ وازم لئ ده هیئا - به لام یاد خستنه وه یه که بۆ بی ئاگیان ، و یارمه تی
ده ریکیشه بۆ ژیران ، وه ئه گهر ئافره تیک پیویستی به پیاو نه بوایه له بهر ده وله مهندی
دایک و باوکی ، وه له بهر زۆر پیویستی ئه وان به و ئه وه تۆ له هه موو که س زیاتر پیویستت
به پیاو نه ده بوو ، به لام ئافره تان بۆ پیاوان دروست کراون ، وه بۆ ئه وانیش پیاوان
دروست کراون .

ھەرۋەھا ئامۇژگارى زاوايش بکرىت (۱۱) ، ۋە سۈننەتە زاوايش زۆر
پووخۇش ۋە قسە شىرىن بىت لەکاتى گواستەنەۋەدا ، ۋە خواردنیک يان

کچى شىرىنم بەراستى تۆ ئەۋ ئاۋو ھەۋايەى کە تيايدا پەرۋەردە بو بويت لىۋى
براپت ، ۋە ئەۋ مالەى کە تيايدا پېگە يىشتى بەجىت ھىشت بۆ مال ۋە شوئىنیک کە
رانەھاتۋىتە پىۋى ۋە ھاوسەرىکىش کەپىۋى ئاشنا نەبۋىتە ، جا ھەر بە بونت بەمولکى
ئەۋ ، بوو بە چاۋدېرو خاۋەن بەسەرتەۋە ، جا تۆش بېبە بەکەنیزە بۆ ئەۋ ، ئەۋىش
دەبىتە بەندەبەکى ئامادە بۆتۆ .

ۋە دە (10) خەسلەتى (خصال) بۆ بياريزە دەبىتە تۋىشۋو بۆتۆ :

جا يەكەم ۋە دوۋەمیان : كزۆل بە بۆى بەرازى بوونەۋە ، ۋە بەجۋانى گۋىگرو
گۋىراپەلى فەرمانەکانى بکە .

سىۋىم ۋە چۋارەم : ۋە ۋىۋى چاۋو لوتى بە ، با ھەرگىز بەرچاۋى نەكەۋى شتى
ناشېرىن ، ۋە با بۆنت لى نەكات مەگەر خوشترىن بۆن .

ۋە پىنچەم ۋە شەشەم : ۋىۋى كاتى خەۋتن ۋە خواردىنى بە ، چونكە زۆر برسېتى ،
ئاگر تى بەردەرە ، ۋە خۆش نەخەۋتنىش مرقۇ تورە كەرە .

ۋە ھەۋتەم ۋە ھەشتەم : پاراستنى مال ۋە سەرۋەت ۋە منالە ، ۋە كۆلەكەى
سەرپەرشتى مال ۋە جوان (تقدیر) كرددە ، ۋە سەرپەرشتى منالېش جوان بەرپۆۋە برددە .

ۋە نۆبەم ۋە دەبىم : بى گۋىۋى ھىچ فەرمانىكى مەكە ۋە ھىچ نەبىنىيەكى ئاشكرا
مەكە ، چونكە ئەگەر فەرمانى بشكېنىت دلى لىت برىن دار دەبىت ، ۋە ئەگەر نەبىنىشى
ئاشكرا بکەيت لە (غەدرى ئەمىن نابىت ، پاشان ۋىبابە دل خۆش نەبىت لەبەر دەستىدا
ئەگەر ئەۋ خەفەت باربوو ، ۋە خەفەت بارىش نەبىت لەبەر دەستىدا ئەگەر ئەۋ دل
خۆش بوو ، بروانە [فقہ السنە (200/2)] .

(۱۱) چونكە زاوايش ۋە كو بوك پىۋىستى بە ئامۇژگارى ھەبە كاتىك كە ئىمامى
(علی) داخۋازى (فأطمّة) ھى كچى پىغەمبەرى كرد ، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى : ((فأطمّة))
بۆ تۆبە ۋە لە سەرتە بەباشى ۋە چاكى ھەلس ۋە كەۋت ۋە پەفتارى لەگەلدا بکەيت)) [رواه
الطبرانى ياسناد صحیح بروانە (تحفة العروس)] .

خواردنه‌وه‌یه‌کی پی بدات ^(۱) پاشان دهستی بخاته‌سه‌ر پیشی سه‌ری و
(بِسْمِ اللّٰهِ) بکات و دوعای به‌ره‌که‌تی بُوَ بخوینی ^(۲) پاشان دوو پرکات نویژ
پیکه‌وه بکه‌ن ^(۳)

^(۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ یَزِيدٍ ابْنِ السَّكَنِ) (خوای لی پازی بیئت)
فه‌رموی : (عَائِشَةُ) م بُوَ پیغه‌مبه‌ر ^(۴) جوان کرده‌وه له‌شه‌وی گواستنه‌وه‌دا پاشان
چومه‌لای پیغه‌مبه‌ر بانگم کرد بُوَ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای بکات به‌ ئاشکرای - پاش هه‌لدانه‌وه‌ی
په‌رده له‌سه‌ر ده‌م و چاوی - جا ئه‌ویش هات له‌ پالی‌دا دانیشته ، له‌په‌رداخیکی گه‌وره
دا شیریان بُوَ هیئا ، جا پیغه‌مبه‌ری خواش ^(۵) لی‌ی خوارده‌وه و ، پاشان دایه (عَائِشَةُ)
، جا ئه‌ویش سه‌ری داخست و شه‌رمی کرد ، (أَسْمَاءُ) یش فه‌رموی : منیش سه‌رزه‌نشتی
(عَائِشَةُ) م کردو پی‌م ووت : له‌دهستی پیغه‌مبه‌ری خوای وه‌رگره ، (أَسْمَاءُ) فه‌رموی :
(عَائِشَةُ) له‌ پیغه‌مبه‌ری وه‌رگرت و لی‌ی خوارده‌وه پاشان - پیغه‌مبه‌ر ^(۶) - پی‌ی
فه‌رمو : ((إُعْطِيَ تَرْبُكُ)) واته : ((بیده به‌ هاوړیکانت ۰۰)) [رواه احمد (438/6) و غیره وهو
صحيح بروانه (آداب الزفاف)].

^(۲) له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که‌وا پیغه‌مبه‌ر ^(۷) فه‌رموی : ((إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ
إِمْرَأَةً ، أَوْ إِشْتَرَى خَادِمًا فَلْيَأْخُذْ بِنَاصِيَتِهَا)) [وَلْيَسِّمِ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ] [وَلْيَدْعُ
بِالْبِرْكَاتِ] [وَلْيَقُلْ : اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَ خَيْرِ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ ، وَ اَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ] واته : ((ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه ژنی هیئا یان
خزمت کاریکی کړی و گواستیه‌وه با پیغه‌وه‌ی سه‌ری بگریت و ناوی خوای له‌سه‌ر بهیئنی
و بلئی (بِسْمِ اللّٰهِ) و دوعای به‌ره‌که‌تی بُوَ بکات و بلئی : ((خوایه من داوای خیرو خوشی ئه‌و
ژن هیئانه‌ت لی ده‌که‌م و داوای چاکه‌و خیری‌خوو په‌وشت و په‌فتاری ئه‌و ئافره‌ته‌ت لی
ده‌که‌م ، خوایه په‌نا ده‌گرم به‌تو له‌ خراپه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ و خراپی‌ی خوو په‌وشت و
په‌فتاری)) [رواه البخاری فی (أفعال العباد) (ل : 77) و أبوداود (336/1) و ابن ماجه (592/1) و الحاکم
(185/2) و البیهقی (148/7) بروانه (آداب الزفاف) للشیخ الالبانی].

^(۳) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ نیو پیشینان دا باو بووه وه دوو (أثری) (صحيح) له‌و باره‌وه
هاتووه په‌کیکیان (أثر) ه‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ مَوْلَى أَبِي أُسَيْدٍ) که‌وا فه‌رموی : ژنم هیئا ، له‌

وہ یاری و گالتہ و گہ پی زوری له گهل بکات پیش جیماع کردن (□□) پاشان دووعای جیماع کردنیش بخوینن (□□) ودهدتوانیت له شوینی منال بوونه وده جیماعی له گهلدا بکات بههرشیوهیهك خوئی ویستی له سه ریئت (□□) به لام له

کاتی کدا که به نده بووم، جابانگی چهند که سیکم کرد له هاوه لانی پیغه مبهه (ﷺ) بو نان خواردن (إِبْنُ مَسْعُودٍ وَ أَبُو ذَرٍّ وَ حُدَيْفَةُ) یان له گهلدا بوو، فهرموی : وه نویژ دابه ستره ، جا (أبو ذر) چوه پیشه وه بو ئه وهی پیش نویژی بکات ، ئه وانیش ووتیان : پاره سته ، ئه ویش ووتی وایه ؟ ووتیان : به لئی (مه به ستیان ئه وه یه که پیاو خوئی له مائی خوئی دا پیش نویژی ده کات) فهرموی : جا من پیشیان که وتم و هیشتا کویله بووم وه فیریان کردم ووتیان : ((ئه گهر خیزانه کهت هاته ژوره وه بولات ئه وه دوو رکات نویژ بکه ، پاشان داوا له خوابکه له خیری ئه وهی هاتوته ژوره وه بولات وه په نایش بگره له شه ری ، پاشان ئیتر کاری خوت و کاری خیزانه کهت)) [أخرجه ابن شیبة فی مصنفه (50/7) وهو صحیح بروانه (آداب الزفاف)].

(□□) له بهر فهرموده که ی (جابر) بروانه (پ6) .

(□□) له کاتی چونه لای خیزان ، (جیماع) کردن دا ئه م دووعایه ده لئی ((بِسْمِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ وَ جَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا)) واته ((به ناوی خوا ، خویه به دوورمان گره له شه یتان و شه یتانیش دور خه ره وه له وهی پیمان ده یبه خشیت . پاشان پیغه مبهه (ﷺ) فهرموی : ((فَإِنْ قَضَى اللَّهُ بَيْنَهُمَا وَلَدًا لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا)) واته ((ئه گهر ئه م دووعایه بلین ، ئه واه ئه گهر خوی گه وره مندالیان پی که ره م بکات ئه وه هرگیز شه یتان زیانی پی ناگه یه نیت)) [رواه البخاری (187/9) وغيره من اصحاب السنن إلا النسائي فقد رواه فی (عشرة النساء 1/ 79) بروانه آداب الزفاف].

(□□) له بهر فهرموده ی خوی گه وره له سوره تی (البقرة : 223) دا که ده فهرموی : ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حُرَّتْكُمْ أَلَى شِئْتُمْ﴾ . واته : خیزانه کانتان کیلگه ن بوئیوه جابویه بچه لایانه وه هرچونیک ویستتان له سهر بوو ، واته له پرووی پیشه وه بیئت یان له پرووی پاشه وه به لام به مه رجیک جیماع کردنه که له شوینی منال بوونه وه بیئت که خوی گه وره به کیلگه ناوی ده بات . وه فهرموده ش زوره له وباره وه له وانه فهرموده که ی

کۆمه‌وه حه‌رامه ^(□□) وه‌با نیه‌تی خۆیشیان پاک بکه‌نه‌وه بۆ خوا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ پهرستن بۆیان بنوسریت ^(□□) وه‌ حه‌رامیشه‌ هه‌یج نه‌ینزییه‌کی نیوانیان بۆ خه‌لکی بگێرنه‌وه ^(□□)

(جابر) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌ واه‌رمووی: ((جووله‌که‌ ده‌یان ووت: له‌پووی پاشه‌وه‌ بچیته‌ لای خیزانه‌که‌ی بۆ پیشه‌وه‌ ئه‌وه‌ منداله‌ که‌ خیل ده‌بی‌ت! جا ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي شَتَمْتُ﴾ [رواه‌ البخاری (154/8) و مسلم (156/4)].
جا پیغه‌مبه‌ریش ^(ﷺ) فه‌رمووی: ((مُقْبِلَةٌ وَمُدْبِرَةٌ إِذَا كَانَ ذَلِكَ فِي الْفَرْجِ)) واته‌: ((ئیت‌ له‌پووی پیشه‌وه‌ بی‌ت یان پاشه‌وه‌ ئه‌گه‌ر له‌شوینی منداله‌وه‌ بوو)) [الفرج] [رواه‌ ابن ابی حاتم (39/1) بروانه‌ 0 (آداب الزفاف)].

^(□□) بروانه‌ په‌راویزه‌که‌ی پیشوو وه‌له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی زۆر، له‌وانه‌ فه‌رمووده‌که‌ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌ واپیغه‌مبه‌ر ^(ﷺ) فه‌رمووی: ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ يَأْتِي إِمْرَأَتَهُ دُبْرَهَا)) واته‌: خوای گه‌وره‌ ته‌ماشای پیاویک ناکات که‌وا ده‌چیته‌ لای خیزانه‌که‌ی له‌ کۆمه‌وه‌ [رواه‌ النسائي في (العشرة) (77/2) و الترمذي (218/1) و غيرهما وهو حسن بروانه‌ (أدب الزفاف)].

وه‌ فه‌رمووده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ر ^(ﷺ) فه‌رمووی: ((مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبْرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)) واته‌: ((هه‌رکه‌سێک بچیته‌ لای ئافه‌رت له‌حه‌یزدا یان ئافه‌رتیه‌ک له‌کۆمه‌وه‌ یان تالوگریک جا باوه‌ری پێ بکات به‌وه‌ی ده‌یلێت ئه‌وه‌ کوفری کردوه‌ به‌وه‌ی بۆ (محمد) دابه‌زیوه‌)) [رواه‌ أبوداود (4/رقم/3904) و الترمذي (135/242/1) و ابن ماجه (639/209/1) و غيرهم وهو حديث صحيح بروانه‌ الإرواء (2006) و صحيح ابن ماجه (522)].

^(□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أبوذر) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ر ^(ﷺ) فه‌رمووی: ((... وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ...)) واته‌: ((وه‌ له‌ویشدا ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان بچیته‌ لای خیزانه‌که‌یه‌وه‌ به‌خیر بۆی ده‌نوسریت)) [رواه‌ مسلم (82/3) و غيره].

^(□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أسماء بنت زيد) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا له‌لای پیغه‌مبه‌ری خوادا ^(ﷺ) پیاوان و ئافه‌رت دانیشتبون جا پیغه‌مبه‌ر ^(ﷺ) فه‌رمووی: ((لَعَلَّ

وه پیوستیشنه له مائی خویمان دا جیگیای خوشوردن (حمام) دروست بکن (۱۱)

رَجُلًا يَقُولُ مَا يَفْعَلُ بِأَهْلِهِ ، وَلَعَلَّ امْرَأَةً تُخْبِرُ بِمَا فَعَلَتْ مَعَ زَوْجِهَا؟)) واته : له وانه یه پیاوئیک باسی ئه وه بکات که به خیزانه که ی کردوویه تی ، وه له وانه یه ئافره تیک باسی ئه وه بکات که له گه ل پیاووه که یدا کردوویه تی ؟ ، (أَسْمَاء) ووتی : جا خه لکه که بی دهنگ بوون وه لامیان نه دایه وه ، جامنیش ووتم : به لئ به خوا ئه ی پیغه مبه ری خوا ئافره تان ده یکن و پیاوونیش ده یکن ، جا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی : ((فَلَا تَفْعَلُوا ، فَإِنَّمَا مَثَلُ الشَّيْطَانِ لَقِيَ شَيْطَانَهُ فِي طَرِيقٍ فَعَشِيهَا وَ النَّاسُ يَنْظُرُونَ)) واته : وا مه کن ، ئه وه نمونه ی وه کو نمونه ی شه ی تانیک ی نیر وایه له ریگیاه که دا بکات به شه ی تانیک ی می و ئه و کاره ی له گه ل دا بکات و خه لکیش ته ماشا بکن)) [رواه أحمد (237/223/16) و غیره و له شواده به یکن الحدیث صحیحا أو حسنا علی الأقل ، بروانه (آدب الزفاف)] .

(۱۱) چونکه چوونی ئافره ت بو گه رماو (حمام) ی بازار چه رامه له بهر ئه و فه رموودانه ی که له و باره وه هاتوون له وانه فه رمووده که ی (جابر) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی : ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ حَلِيبَتَهُ الْحَمَّامِ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ الْحَمَّامِ إِلَّا بِمِئْزَرٍ...)) واته : مه رکه سیک باوه ری به خواو پوژی دواپی هیئاوه با خیزانه که ی نه باته (حمام) هوه (واته : نه هیلیت پروات بو گه رماو (حمام) ی بازار) ، وه مه رکه سیک باوه ری به خواو پوژی دواپی هه یه ، ئه وه با نه چیته (حمام) هوه مه گه ر به (إزار) هوه (واته : نه گه ر پیاوو پویشت بو (حمام) ئه وه باعه وره تی داپویشیت ، که له ناوکه وه تا ئه ژنویه [رواه الحاکم (288/4) و اللفظ له و الترمذی و النسائی بعضه و أحمد (339/3) و الجرجانی (150) من طرق عن أبي الزبير عن جابر .. (آداب الزفاف)] .

تیبینی :

دورسته پیاو (عزل) بکات ، به وه ی نه هیلی تووی مندال بوون بگاته ره حمی ئافره ت له بهر ئه وه ی نه بیته مندال ، له بهر ئه و فه رموودانه ی که له و باره وه هاتووه له وانه فه رمووده که ی (جابر) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی : ((كُنَّا نَعْرَلُ وَالْقُرْآنُ يَنْزَلُ)) واته : ئیمه (عزل) مان ده کرد و قورئان داده به زی . له ریوایه تیک ی تردا ((ئیمه

خواردن دروست کردن (الولیمة)

پیویسته خواردن دروست بکریّت پاش گواستنیه وه ^(۱) وه خه لکیشی
بو بانگ بکریّت به تایبته هه ژاران ^(۲) وه سوننه تیشه سیّ روژ پاش

(عزل) مان ده کرد له سه رده می پیغه مبهری خوادا ^(۳) جا باسی گه یشته پیغه مبهری خوا
^(۴) و قده غه ی لی نه کردین)) [رواه البخاری (250/9) و مسلم (1604) و الروایة الثانية لمسلم و
الترمذی (193/2) و صححه و غیرهما بیروانه (آداب الزفاف)].

به لام باش وایه هه نه یکات له بهر ئه وه ی هه ندیک له مه به سته کانی ژن هیئان ، که زور
بوونی ئوممه تی پیغه مبهره ^(۵) ، ده فه وتیت ، وه له وانه یه زیانیش به ئافره ته که بگات
له لایه نی ته ندروستی و له لایه نی ده رونیشه وه وه پیغه مبه ریش له هه ندی شویندا به زینده
چالی شاراوه (الوَأْدُ الْخَفِي) ناوی بردووه وه که له فه رموده که ی (جُدَامَةٌ بِنْتُ وَهَبٍ) که
[مسلم (161/4) و أحمد (361/6)] گپراویانه ته وه هاتووه [بیروانه (آداب الزفاف)].

^(۶) له بهر فه رموده که ی (أَنْسُ) (خوای لی پازی بیّت) که وا پیغه مبهر ^(۷)
فه رمانی به (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) کرد کاتیک ژنی هیئا و فه رموی : ((أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ))
واته : ((خواردن دروست بکه و ولیمة) بکه ئه گه چس به سه ر برینی شه کیکیش بیّت))
[رواه البخاری (232/4 ، 89/7 ، 95/9) و النسائي (93/2) و غیرهما ، بیروانه (آداب الزفاف)].

وه فه رموده که ی (بُرَيْدَةُ بْنُ الْحَصِيبِ) (خوای لی پازی بیّت) که وا فه رموی : کاتیک
که (عَلِيٍّ) ماره ی (فَاطِمَةَ) ی بری (خوایان لی پازی بیّت) ، پیغه مبهر ^(۸) فه رموی : ((إِنَّهُ
لَأَبْدٌ لِلْعَرَسِ مِنْ وَلِيْمَةٍ)) واته : ((پیویسته بو ژن گواستنیه وه (ولیمة) بکریّت)) ووتی :
جا (سَعْدٍ) یش فه رموی : شه کیک له سه ر من ، و فلان که سیش ووتی : ئه وه نده
گه نمه شامی له سه ر من ، له ریوایه تیکی تردا ((وه کؤمه لیک له (أنصار) هکان چه ند ربه
(صاع) یک گه نمه شامیان بو کؤ کرده وه)) [رواه أحمد (359/5) و الطبرانی (1/112/1) و سنده
صحیح بیروانه (آداب الزفاف)].

گواستنه‌وه‌که بکریّت (□□) و شه‌کیک یان زیاتر سهر بپریت (□□) وه نه‌گهر نه‌بوو ههرشتیکی تر (□□) وه پیویسته له‌سهر نه‌وه‌که‌سه‌ی بانگ ده‌کریّت بو خواردنی ژن هیئان پروات (□□) نه‌گهر ترسی تاوانی نه‌بوو (□□)

(□□) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيَمْنَعُهَا الْمَسَاكِينُ وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)) واته : خراپترین خواردن خواردنی ژن هیئانه بانگی ده‌وله‌مهنده‌کانی بو ده‌کریّت و قه‌ده‌غه‌ی هه‌ژارانی لّی ده‌کریّت ، وه هه‌رکه‌سیک وه‌لامی بانگه‌وازه‌که نه‌داته‌وه نه‌وه بی‌گوئی خاوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردوه . [رواه مسلم (154/4) و البیهقی (262/7) و البخاری (201/9) موقوفاً] .

وه (الحافظ ابن حجر) له (شرح‌ی) ((يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ)) دا فه‌رمویه‌تی : ((و الجملة في موضع الحال طعام الوليمة ، فلو دعا الداعي عاما لم يكن طعامه شر الطعام) واته : (رسته‌ی ((يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ)) له جیگه‌ی (حال) ه بو ((طَعَامُ الْوَلِيمَةِ)) ، جا نه‌گهر (دعوة) ه‌که‌ی بو هه‌موان بیّت - هه‌ژاران و ده‌وله‌مهنده - نه‌وه خواردنه‌که‌ی خراپترین خواردن نییه ، پروانه [آداب الزفاف] .

(□□) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک که (صَفِيَّةُ) ی گواسته‌وه ، ئازاد کردنه‌که‌ی کرده ماره‌یی و پاش سئی‌یه‌م پوژ خواردنی دروست کرد ، وه‌نان و گوشت نه‌بوو له‌وکاته ته‌نها خورما و پوژن و که‌شک نه‌بیّت جا خه‌لکی تیریان لّی خوارد) [رواه البخاری (387/7) و مسلم (147/4) و أبو یعلی و غیرم بألفاظ مختلفة هذا معناه .. پروانه (آداب الزفاف)] .

(□□) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لّی پازی بیّت) ، پروانه (پ 40) (□□) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی تری (أَنَسُ) (خوای لّی پازی بیّت) ، پروانه (پ 42) (□□) له‌بهر نه‌وه فه‌رمودانه‌ی که‌وا له‌و باره‌وه هاتووه ، له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا)) واته : نه‌گهر یه‌کیکتان بانگ کران بو (وَلِيمَةَ) با بجیت بو . له ریوایه‌تیکی تردا ((وَلِيمَةَ) ی ژن هیئان بیّت یا ههرشتیکی تر) [رواه البخاری (198/9) و مسلم (152/4) و أحمد رقم (6337) و غیرم وه هه‌روه‌ها له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) پروانه (پ 41)] .

(□□) دروست نییه ئاماده‌ی (وَلِيمَةَ) یه‌که‌ی بیّت که‌وا تاوانی تیدا بکریّت مه‌گهر بو نه‌وه‌ی بیگوریّت جا نه‌گهر گورا نه‌وه باشه نه‌گینا پیویسته بگه‌رپته‌وه ، له‌بهر

بابه پوژویش بیټ (۱۱) وه سوننه‌تیشنه دوعای خیریان بو بکات . (۱۱)

خویشی کردن و ناشکراکردنی

(اِعْلَانُ النِّكَاحِ)

ژن هیئان ده‌بیټ ناشکرا‌بکریټ (۱۱)

فهرموده‌ک‌ه‌ی (عَلِي) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا فهرمووی : ((خواردنیکم ناماده کردبوو جا بانگی پیغهمبه‌رم بو کرد (ﷺ) جا که‌هات بینی له‌مال‌دا وینه‌یه‌ک هه‌یه ، که‌رایه‌وه)) له‌ پیوایه‌تیکی تردا ((ووم : نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا له‌جی‌ی باوک و دایکم بیټ چی وای پی کردیت که‌رایته‌وه ؟ فهرمووی : ((إِنَّ فِي الْبَيْتِ سِتْرٌ فِيهِ تَصَاوِيرٌ ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ تَصَاوِيرٌ)) واته : ((له‌مال‌دا په‌رده‌یه‌ک هه‌بوو وینه‌ی تیدا بوو ، وه فریشته‌ناچنه‌مالیکه‌وه که‌وا وینه‌ی تیدا بیټ)) [رواه ابن‌ماجه (323/2) و أبو یعلیٰ فی مسنده (31/1) و الزیاده له ، بسند صحیح ، بروانه (آداب الزفاف)] .

(۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌ک‌ه‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيَجِبْ فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ ، يَعْنِي الدُّعَاءَ)) واته ((نه‌گه‌ر یه‌کیکتان بانگ کران بو خواردنیک با وه‌لام بداته‌وه جا نه‌گه‌ر به‌پوژوو نه‌بوو نه‌وه با خواردن بخوات ، وه نه‌گه‌ر به‌پوژوو بوو نه‌وه‌با دوعا بکات)) [رواه مسلم (153/4) و النسائی فی الکبری (62/2) و أحمد (507/2) و غیرهم بروانه (آداب الزفاف)] .

(۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌ی زور، له‌وانه فهرموده‌ک‌ه‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا باوکی خواردنیکی دروست کرد بو پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) جابانگی کرد ، نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه ، جا که له‌خواردنه‌ک‌ه‌ی بویه‌وه فهرمووی : ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ ، وَارْحَمْهُمْ ، وَبَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ)) واته : خوایه لییان ببوره ، وه‌په‌حمیان پی بکه وه‌ره‌که‌ت بخه‌ره نه‌وپوژییه‌ی پنیانت داوه . [رواه مسلم (122/6) و ابوداود (135/2) و الترمذی (281/4) و صححه و غیرهم . آداب الزفاف] .

(۱۱) له‌به‌ر نه‌وه‌فهرمودانه‌ی که‌پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمان ده‌کات به‌ناشکراکردنی ژن گواستنه‌وه له‌وانه فهرموده‌ک‌ه‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زُبَيْرٍ عَنِ أَبِيهِ) (خوایان لی پازی بیټ)

وہسوننہ تیشہ خوشی بو بکریت و ئافرەتان دەف لی بدەن و گورانی بلین
بوخویان ، بەمەر جیک ووشەى نابەجیی تیدا نەبیت (۱)

کہوا پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی ((أَعْلَنُوا النَّكَاحَ)) واتە : ژن ھېنان ئاشکرا بکەن [رواہ
ابن حبان (1285)، والطبرانی (1/1/69) والضياء المقدسي فى المختاره (1/150) وغیرھم وسندە حسن . بپوانە آداب
الزفاف] .

(۱) لەبەر ئەو فەرموودانەى لەبارەى چۆنیتى ژن گواستەوہ وەھاتوون لەوانە
فەرموودەکەى (الرَّبِيعُ بِنْتُ مُعَوِّذٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فەرمووی : پیغەمبەرى خوا
(ﷺ) ھاتە ژورەوہ کاتیک منیان گواستەوہ جادانیشت لەسەر جیگاگە وەکو دانیشتنی تو
لەبەرانبەرم (مەبەست ئەو کەسە یە کەبۆی دەگێریتەوہ) جاچەند کچیکمان ھاتن دەفیان
لیدەدا و باسى باشەى باو باپیرانمیان دەکرد کە لەجەنگی بەدردا کوژرابوون ، جاہە کیکیان
ووتی : پیغەمبەریکمان تیدایە دەزانیت چى لەسبەینى دا پروودەدات . جا پیغەمبەر (ﷺ)
فەرمووی ((دَعِيَ هَذِهِ وَقَوْلِي بِالَّذِي كُنْتُ تَقُولِينَ)) واتە : واز لەوہ بێنە ، ھەر ئەوہ بلی
کە لەپیش دا دەتووت . [رواہ البخاري (9/رقم/5147) وابوداود (4/رقم/4922) والترمذی
(1096/276/2)] .

وہ فەرموودەکەى (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیت) کہوا ئافرەتیکى بو پیاویکی
ئەنصاری گواستەوہ جا پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی : ((يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ ، فَإِنَّ
الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهْوُ)) واتە : ئەى (عائشە) ئایە ھىچ گالتەو خوشى یەکتان پینەبوو؟
چونکہ ئەنصاری یەکان ھەزبان لەگالتەو خوشى یە [رواہ البخاري (352/2) واحمد
(359/6) وغیرھما] .

وہ لەپروایەتیکى تردا فەرمووی ((فَهَلْ بَعَثْتُمْ مَعَهَا جَارِيَةً تَضْرِبُ بِالدُّفِّ وَتَغْنِي
؟)) واتە ((ئایا کچیکتان لەگەلدا رەوانەنە کرد دەف لی بدات و گورانی بلیت)) ووتم :
(چى بلیت؟) فەرمووی : ((

أَتَيْنَاكُمْ أَتَيْنَاكُمْ
لَوْلَا الذَّهَبُ الْأَحْمَرُ
فَحَيَوْنَا نُحْيِيكُمْ
مَا حَلَّتْ بِوَادِيكُمْ

مافہ کانی ژن و پیاو بہ سہریہ کہ وہ
(الحُقُوقُ الزَّوْجِيَّةُ)

لَولا الحُنْطَةُ السَّمْرَاءُ مَاسَمِنَتْ عَذَارِيكُمْ
((رواہ الطبرانی کما فی نوائده (1/167/1) وهو حسن . بیروانہ (آداب الزفاف) .

پېويستە لەسەر پياو بەچاکە ھەلس وکەوت لەگەڵ ئافرەت دا بکات ﴿﴾
 وەئارام بگريت لەسەر ئازاردانى ﴿﴾ وەشەرەفى پياريزيت ﴿﴾ وە شارەزاي

﴿﴾ لەبەر فەرموودەى خواى گەورە لەسورەتى (النساء: 19) دا کەدەفەرموى
 ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْغُرُوفِ﴾ واتە: لەگەڵ ئافرەتاندا بەچاکە ھەلس وکەوت بکەن و ژيانيان
 لەگەڵدا بەسەرپەرن . وەلەبەر فەرموودەکەى (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خواى لى رازى بىت)
 کەواپيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى ((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ، وَخِيَارُكُمْ
 خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ)) واتە: تەواوترين باوەردار لەباوەردا ئەوەيانە کەرەوشتى جوانە
 چاکترینتان چاکترینتانە بۆ خيزانەکانيان . [رواه الترمذى (1172/315/2) واحمد (250/2) وهو
 صحيح برواه صحيح الترمذى (928) واداب الزفاف] .

وچاکە ئەوەپە تيرى بکات ئەگەر پېويستى بەخواردن ھەبوو ، بپيوشيت ئەگەر
 پېويستى بەپوشاک ھەبوو ، وەمافى ژن و ميترداپەتى بداتى ، وەھەردەم ئامۆژگارى چاکى
 بکات بەبى جوين و نەفرين و قسەى ناشرين . لەبەرفەرموودەکەى (مُعَاوِيَةُ بْنُ حِدَّة)
 (خواى لى رازى بىت) کەوا پرسىارى لەپيغەمبەر (ﷺ) کرد: ئايامافى خيزانى ھەريەکيکمان
 بەسەرمانەوہ چىپە؟ ئەویش فەرمووى ((أَنْ تُطْعَمَهَا إِذَا طَعِمَتْ ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا
 اكْتَسَيْتَ وَلَا تُضْرَبَ الْوَجْهَ وَلَا تُقْبِحَ وَلَا تُهْجَرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ)) واتە: تير خواردنى
 بکات ئەگەر خواردنى ويست و بپيوشيت ئەگەر پېويستى بەپوشاک ھەبوو وەلەپومەتى
 نەدات و قسەى ناشيرينى پى نەکات و پشتى لى نەکات مەگەر لەمالى خويدا [رواه ابوداود
 (2128/180/6) مع العون وابن ماجه (1850/593/1) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (1500)] .

﴿﴾ لەبەر فەرموودەکەى (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خواى لى رازى بىت) کەوا پيغەمبەرى خوا
 (ﷺ) فەرمووى ((لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً ، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ)) واتە:
 ھىچ باوەردارىكى پياو قين لەھىچ باوەردارىكى ئافرەت ھەلنەگريت ، ئەگەر پەوشتيكى
 بەدل نەبيت پەوشتيكى تری بەدل دەبيت [رواه مسلم (469/1091/2)] .

ھەرەھا پيغەمبەر(ﷺ) دەفەرمى: ((إِسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ
 ضَلْعٍ ، وَإِنَّ أَعْوَجَ مَا فِي الضَّلْعِ أَعْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمَهُ كَسَرْتَهُ ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ
 أَعْوَجَ ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)) واتە: ئامۆژگارى ئافرەتان بکەن بەچاکە ، چونکە

بکات لەوەی پێویستە لە ئاین دا یان بواری بو برخسینیت خوئی شارەزا بییت ^(۱) وە فەرمانی پێ بکات کەوا هەستیت بەجی بەجی کردنی دروشمە

ئەوان لە پەراسوو بەدی هینراون ، ولاترین شوین لە پراسوودا سەرەووەیەتی ، جائەگەر بچیت راستی بکەیتەووە دەیشکینیت ، وەئەگەر بیهیلیت ئەو بەلاری دەمینیتەووە ، جابۆیە ئامۆژگاری ئافرەتان بکەن بەچاکە [رواه البخاري (5186/253/9) ومسلم (60/1091/2)]

هەندیک لە پیشینان فەرموویانە: بزانه کەوا پەوشت جوانی لەگەڵ ئافرەت دا ئەوەنییە کەوا ئازاری نەدەیت ، بەلکو ئارام بگریت لەسەر ئازاری وەنەرم و نیان و لەسەر خۆبییت بەرانبەر بە تورەیی و هەلەکانی وەکو پیغەمبەری خوا (ﷺ) کەوا ((جاری واهەبووە خیزانەکانی رۆژیک تاووەکو شەو لی ی بزرو تورە بوونە)) .

(۱) پاراستنی شەرف و کەرەمەتی ئافرەت لە هەموو شتیک کە لە کەداری بکات مافیکی سەرەکی ئافرەتە بەسەر پیاووەکە یەو ، چونکە پیاو سبەریسە لە ئافرەت لەبەر فەرمودەکەیی خوای گەرە لەسورەتی (النساء: 34) دا کە دەفەر میت ﴿الرَّجُلُ فَوَاطُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ واتە: ((پیاوان دەسەلات دارن بەسەر ئافرەتاندا)). وە فەرموودەکەیی پیغەمبەر (ﷺ) کە دەفەر مێ: ((وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ)) واتە: ((وێ پیاو سەر پەرشتیارە لە ناو مال و خیزانی خوئی داو ئەویش بەرپرسە لەوەی لە ژێر دەستی دایە)) [رواه البخاري (2/رقم/893) ومسلم (1829/1459/3)] .

وە لە پاراستنی شەرف و کەرەمەتی ئەو یە نەهیلیت بەبی پۆشاکێ شەری دەریچیت لە مال و نەهیلیت تیکلاوی پیاوانی نامەحرم بکات و قەدەغەیی هەرشتیکێ لی بکات کە دەبیته هۆی خراپ بوونی پەوشت و ئایینی .

(۲) چونکە پێویستی ئەو بە چاککردنی ئایینی و پاککردنەووەی دەروونی لە پێویستی ئەو بە خواردن و خواردنەووە و پۆشاک کەم تر نییە ، بەلکو زیاتریشە چونکە ئەو یان تەنھا دەبیته هۆی تیاچوونی دنیای بەلام ئەو ی تریان دەبیته هۆی تیاچوونی دنیای دواڕۆژی ، لەبەر فەرموودەکەیی خوای گەرە لە سورەتی (التحریم : 6) دا کە دەفەر مێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَ

ئایینیگان و پاریزگاری لەسەر بکات (۱۱) وە پوخسەتی پئی بدات کەوا لەمال دەربچیت ئەگەر پیویستی پئی هەبوو (۱۲) وە پاریزگاری لە نەھینیگانی بکات (۱۳) وە راویژی پئی بکات (۱۴) وە زۆر لە دەرەو نەمینیتەو پاش

الحجارة ﴿واته :﴾ (ئەوی ئەو کەسانەوی کە باوەرتان ھیناوە خۆتان و خاوەنانتان لە ئاگر بیاریزن ، ئاگریک کە سووتەمەنیکەوی مۆف و بەردە) . وە پارستنیشیان بئی گومان بە باوەر کردەووی چاک دەبیت وە کردەویش بیگومان پیویستی بە زانین و شارەزا بوون ھەبە بۆ ئەووی بەو شیوەیە بیت کە شەرع داواوی کردووە .

(۱۱) لەبەر فەرموودەکەوی خاوی گەرە لە سورەتی (طه : 132) دا کە دەفەرمی : ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ واتە : وە فەرمان بکە بە خاوەنانت کەوا نوێژ بکەن و ئارامیشی لەسەر بگرە . وە چەندەھا فەرموودەوی تری خاوی گەرە لە قورئان دا وە فەرموودەوی پیغەمبەریش (ﷺ) کەوا داواوی ئەوومان لی دەکات .

(۱۲) وەکو ئەووی بچیت بۆ نوێژی بە کۆمەل یان سەردانی کەس وکاری بکات یان دەرھاوسیگانی بەمەرجیک پۆشاککی شەرعی لەبەر بکات و دوور بیت لەپووتی و جل و بەرکی ناشەرعی و بۆن لەخۆدان و ھەرۆھا ئاگاداری بکاتەو کەوا تیکلاوی نەکات لەگەل پیاوانی نامەحرەم دا و تەوقەیان لەگەل نەکات ترسی توش بوونی فیتنەوی ریگا و بانی نەبیت وە ئەگەر ریگا کە دوور بیت نابیت بەھیلایت بە تەنھا دەربچیت بەبئی مەحرەم وە ھەرۆھا وریایشی بکاتەو لە تەماشاکردن و بیستنی حەرام وەک تەلەفزیۆن و گۆرانی و موسیقا .

(۱۳) چونکە ئافرەت ئەمانەتە لەلای پیاوەکەوی دەبیت پارچیزگاری لە نەینی و کەم و کورپیکانی بکات ، وە ترسناک ترینی ئەو نەینیانەش نەینی سەرجیگایە . بۆیە پیغەمبەر (ﷺ) زۆر وریامان دەکاتەو لئی ی (پیاوان و ئافرەتان) پروانە (پ 38) .

(۱۴) بە تاییەتی لەو مەسلانەوی کە تاییەت مەندن بەخۆیان و مندالەکانیانەو ھەرۆکو (رسول الله ﷺ) کە چۆن راویژی بە خیزانەکانی دەکرد و رای وەردەگرتن ، لەوانە لە پۆژی (حُدُیْبِیَّة) کاتیک لە نووسینی (صُلح) ھەکە بویەو ، بە ھاوہلەکانی فەرموو

نویژی عیاشا (□□) وه نه‌گهر دوو ژن یان زیاتری هه‌بوو ده‌بییت به دادپه‌روه‌ریانه هه‌لس و کهوتیان له‌گه‌ل دا بکات له دابه‌ش کردنی شه‌و و نه‌وه‌شی که پیویسته (□□) وه پیویسته له‌سه‌ر ئافره‌تیش که‌وا گوی‌رایه‌لی

: ((قَوْمُوا فَأَحْرُوا ، ثُمَّ احْلِقُوا)) واته : ((هه‌ستن قوریانیکانتان سه‌ر بېرن ، پاشان سه‌ر بتاشن)) سویند به خوا به‌که‌سیان لی هه‌لنه‌سا تاسی جار دووباره‌ی کرده‌وه ، جا که‌سه هه‌لنه‌سا چوه ژوره‌وه بۆلای (أُم سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بییت) ، نه‌وه‌ی بۆ باس کرد که له‌لایه‌ن خه‌لکی‌یه‌وه تووشی بو ، جا نه‌ویش فه‌رموی : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایه‌ه‌زه‌وه ده‌که‌یت ؟ ده‌رچۆ و قسه له‌گه‌ل که‌سیاندا مه‌که تاوشتره‌که‌ت سه‌ر ده‌بیریت وه بانگی سه‌رتاشه -حلاق-ه‌که‌ت ده‌که‌یت سه‌رت ده‌تاشییت ، جا نه‌ویش ده‌رچوه قسه‌ی له‌گه‌ل هیهچ که‌سیکیان دا نه‌کرد تا نه‌وه‌ی کرد ، جا که نه‌وه‌یان بینی هه‌لسان و قوریانیکانیان سه‌ر بېری وه‌سه‌ری یه‌کتریان تاشی تا خه‌ریک بوو یه‌کتر بکوژن له‌داخاندان)) [رواه البخاری (5/رقم/2732)] .

(□□) نه‌گهر زۆر پیویست نه‌بوو ، چونکه بی تاقت ده‌بن و توشی دلّه پراوکی دین و له‌وانه‌یه شه‌یتان گومانی خراپ بخاته دلایانه‌وه ، به‌لکو مافی ئافره‌ته له‌سه‌ر پیاو‌که‌وا شه‌وان له‌گه‌ل نه‌وان دا به‌سه‌ر بیات ، هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) فه‌رموو : ((إِنَّ لِرَوْحِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) واته : به‌راستی خیزانه‌که‌ت مافی به‌سه‌رته‌وه‌یه [رواه البخاری (4/رقم/1975) و مسلم (2/182/813) و غیرهما] .

کاتی که‌زانی (عَبْدُ اللَّهِ) زۆر دوور ده‌گریت له خیزانه‌که‌ی و به‌شه‌وه شه‌و نویژی ده‌کات و به‌پۆزیش به‌پۆزوه .

(□□) له خواردن و خواردنه‌وه و پۆشاک و خانوو هتد ... وه نابیییت له شتی که‌له‌وانه دا که‌مه‌رخه‌می و سته‌میان لی بکات ، چونکه خوای گه‌وره نه‌وه‌ی حه‌رام کردوه ، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی : ((مَنْ كَانَ لَهُ إِمْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَى أَحَدِهِمَا دُونَ الْأُخْرَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ شَقُّهُ مَائِلٌ)) واته : هه‌ر که‌سی که‌نه‌گهر دوو ژنی هه‌بییت جالا بگریت بۆلای یه‌کیکیان جگه له‌وی تریان نه‌وه له پۆزی قیامه‌ت دا به‌لاری دیته گۆره‌پانی

مەحشەر [رواه أبوداود (2119/171/6) مع العون و الترمذي (1150/304/2) و ابن ماجة (1969/633/1) و النسائي بألفاظ متقاربة وهو صحيح برواه (صحيح ابن ماجه) (1603)].

چەند تەبەئىيەك :

(أ) ئەگەر پیاو دوو ژنى بوو یان زیاتر و سەفەرى کرد و خیزانى لەگەڵ خۆیدا برد ئەو (قُرْعَة) لە نیوانیان دا دەکات لەبەر فەرموودەكەى (عَائِشَة) (خوای لى پازى بیئت) کەوا فەرمووی : ((پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر ویستی سەفەرى ببوايه (قُرْعَة) لى لە نیوان خیزانەکانیدا دەکرد ، جا هەرکامیان دەر بچوايه ئەویانى دەبرد لەگەڵ خۆیدا ، وە بۆ هەر خیزانىك لە خیزانەکانى شەو و پۆژى خۆى بۆ دابەش کرد بوو جگە لە (سَوْدَة بِنْتُ زَمْعَة) کەوا شەو و پۆژەكەى خۆى بەخشی بوو بە (عَائِشَة) لى خیزانى پێغەمبەر (ﷺ) لەبەر پەزماھەندى پێغەمبەرى خوا (ﷺ))) [رواه البخارى (5/رقم/2593)].

(ب) ئەگەر پیاو ژنیكى ترى ھینا ، ئەگەر کچ بوو ئەو ھەوت شەو لای ئەو دەمینیتەو لە پێش دا پاشان بەشى بۆ دیارى دەکات وەك ئەوانى تر ، وە ئەگەر بیوژن بوو ئەو سى شەو لای دەمینیتەو پاشان بەشى بۆ دیارى دەکات لەبەر فەرموودەكەى (أَس) (خوای لى پازى بیئت) کەوا فەرمووی : ((لە سوننەتە کەوا پیاو ئەگەر کچی ھینایە سەر بیوژن ئەو ھەوت شەو لای دەمینیتەو پاشان دابەشى دەکات ، وە ئەگەر بیوژن بینیتە سەر کچ ئەو سى شەو لای دەمینیتەو پاشان دابەشى دەکات)) [رواه البخارى (9/رقم/5214) و مسلم (1461/1084/2)].

(ج) ئافرەت دەتوانیت بەشەكەى ببەخشیت یان (صلح) بکات لەگەڵ پیاوھەكەیدا کەلای دا ، لەبەر فەرموودەى خوای گەرە لە سورەتى (النساء : 128) دا کە دەفەرمۆ : ((وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ...)) دایکە (عَائِشَة) (خوای لى پازى بیئت) لە بارەى ئەم ئایەتەو دەفەرمووی : ئەمە ئافرەتیکە لەلای پیاویکە ژۆر ناچیتە لای و دلای پى خوش نىیە ، بۆیە دەیهوویت تەلاقى بدات و ئافرەتیکى تر بخوازیت ، جا ئەویش پى دەلایت : ((دەستم پىو بگرە و تەلاقم مەدە ، پاشان ژنیكى تریش بخوازه گەردنت ئازاد بیئت))

ته‌واوی می‌رده‌که‌ی بکات مه‌گهر له شتی‌ک دا که‌بی فه‌رمانی خ‌وای تی‌دا بی‌ت

به‌شم بؤ دابه‌ش مه‌که‌و خه‌رجی (نَفَقَه) یشم مه‌ده)) [رواه البخاری (9/رقم/5206) و مسلم (3021/2316/4)] وه بی‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (عَاشَةَ) له تی‌بینی (أ) .

( ) به‌راستی مافی پیاو به‌سه‌ر خیزانه‌که‌یه‌وه زور گه‌وره‌یه ، پیغه‌مبه‌ر ( ) گه‌وره‌یی ئه‌و مافه‌مان بؤ پرون ده‌کاته‌وه له‌و فه‌رموده‌که‌ی (أَبُوسَعِيدٍ) دا (خ‌وای لی‌ رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی ((حَقُّ الزَّوْجِ عَلَى زَوْجَتِهِ أَنْ لَوْ كَانَتْ بِهِ قُرْحَةٌ فَلَحْسَتْهَا مَا أَدَّتْ حَقَّهُ)) واته : مافی پیاو له‌سه‌ر خیزانه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌گهر لاشه‌ی چ‌ک و خ‌وینی پی‌وه‌بی‌ت ئه‌و به‌زمانی بیل‌سی‌ته‌وه ئه‌وه مافی هی‌شتا نه‌داوه [رواه أحمد (16/227/247) وه‌و صحیح بی‌وانه صحیح الجامع (3148)] .

وه گوئی رایه‌لی کردنی ئافره‌ت بؤ پیاوه‌که‌ی ه‌ویه‌که‌ له‌و ه‌ویانه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ به‌ ه‌ویه‌وه ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه پیغه‌مبه‌ری خ‌وای ( ) ده‌فه‌رمی : ((إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا وَ صَامَتْ شَهْرَهَا وَ حَفِظَتْ فَرْجَهَا وَ أَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا أُدْخِلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِهَا شِئْتَ)) واته : ((ئه‌گهر ئافره‌ت پی‌نج فه‌رزه نو‌یژه‌که‌ی بکات و پ‌ژوو‌ی مانگی ره‌مه‌زانی بگری‌ت و (فرج‌ی خ‌وی له‌ خ‌راپه‌کاری بی‌اری‌زیت و گو‌پرایه‌لی پیاوه‌که‌ی بکات پی‌ی ده‌وتریت برؤ به‌هه‌شته‌وه له‌هر ده‌گایه‌کی‌یه‌وه ده‌ته‌وی‌ت)) [رواه أحمد وه‌و صحیح بی‌وانه صحیح الجامع (660)] .

وه بی‌ فه‌رمانی و به‌گوئی نه‌کردنی ه‌ویه‌که‌ بؤ تو‌ره بوونی خوا ، ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ( ) ده‌فه‌رمی : ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُوهُ إِمْرَأَتُهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَنَابِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا)) واته : سو‌ی‌ند به‌و که‌سه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته ، هر پیاوی‌ک بانگی خیزانه‌که‌ی بکات بؤ سه‌ر جی‌گاکه‌ی خ‌وی و ئه‌و نه‌چیت (ئیللا) ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ئاسمانه -خ‌وای گه‌وره- لی‌ی تو‌ره‌یه تا ئه‌و لی‌ی رازی ده‌بی‌ت [رواه مسلم (2/1060/1436)] .

بویه ده‌بی‌ت له‌ هه‌موو شتی‌ک دا گو‌پرایه‌لی پیاوه‌که‌ی بکات جگه له‌وه‌ی که‌بی فه‌رمانی و بی‌ گوئی خ‌وای گه‌وره‌یه چونکه نابیت گوئی رایه‌لی هی‌چ که‌سی‌ک بگری‌ت

وه پاریزگاری له شه‌ره‌ف و مال و مندالی بکات ^(۱) وه خووی بو جوان
 بکاته‌وه و پرووی خوش بیټ له‌گه‌لی‌دا ^(۲)
 وه له‌مال دهر نه‌چیت به‌بی پرس نه‌گهر چی بو مزگه‌وتیش بیټ ^(۳)

له‌هرشتیک دا که‌بی فه‌رمانی خوا بیټ ، پیغه‌مبه‌ری خوی ^(۴) ده‌فه‌رمی : ((لَا طَاعَةَ
 فِي الْمَعْصِيَةِ إِلَّا لِلطَّاعَةِ فِي الْمَعْرُوفِ)) . واته : نابیت گوپرایه‌لی هیچ که‌سیک بکریت
 له‌تاوان دا به‌لکو گوپرایه‌لی ته‌نها له‌چاکه‌دایه [رواه البخاری (13/رقم/7257)] ، بویه ده‌بیټ
 زور ناگادار بیټ .

^(۵) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء : 34) دا که ده‌فه‌رمی :
 ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ واته : ((جا ئافره‌ته‌ چاکه‌کان
 گوپرایه‌لی فه‌رمانی خواو پیاوه‌کانیانن پاریزگاری له‌مال و مندالیان ده‌که‌ن له‌کاتی ئاماده
 نه‌بونیان دا وه مافه‌کانیان ده‌پاریزن به‌وه‌ی خوی گه‌وره پارستویه‌تی)) وه
 فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ^(۶) ده‌فه‌رمی : ((وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ
 مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا)) واته : ((وه ئافره‌تیش سه‌ریه‌رشتیاره له‌مالی پیاوه‌که‌ی‌دا وه
 به‌رپرسه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ر په‌رشتی ده‌کات)) [رواه البخاری (2/رقم/893)] و مسلم
 . [1829/1459/3]

^(۷) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عبدالله بن سلام) (خوی لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ر
^(۸) فه‌رموی : ((خَيْرُ النِّسَاءِ مَنْ تَسْرُكُ إِذَا أَبْصَرْتَ وَتُطِيعُكَ إِذَا أَمَرْتَ وَ تَحْفَظُ
 غَيْبَتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكَ)) واته : باشترین ئافره‌تان ئه‌وه‌یه ئه‌گهر بیبینی دل خوشت
 بکات و ئه‌گهر فه‌رمان بکه‌ی گوپرایه‌لت بیټ وه پاریزگاری له‌خوی و مالت بکات ئه‌گهر
 له‌مال نه‌بویت [رواه الطبرانی وهو صحیح برواه صحیح الجامع (3299)] .

وه سه‌یرو سه‌رسورمان له‌وه‌دایه ئه‌مرۆ ئافره‌تان له‌مال دا بو پیاوه‌کانی خویان هیچ
 خویان ریک ناخه‌ن به‌لکو هه‌ر به‌پوشاکی ئیش و کاره‌وه دینه‌ پیریانه‌وه ، به‌لام کاتیک
 ده‌رده‌چن له‌مال ده‌لیی بوکن ، عه‌ره‌ب وه‌ته‌نی : (قِرْدٌ فِي الْبَيْتِ وَ غَزَالٌ فِي الشَّارِعِ) واته
 : (له‌مال دا ده‌لی مه‌یمونه ، به‌لام له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان دا ده‌لی ئاسکه) (فَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ) .

وه پوخسه‌ت به‌کسه‌س نه‌دات بیته ماله‌وه به‌بی پرسى ئه‌و (۳۳) وه پوژووی سوننه‌تیش نه‌گریت ئه‌گه‌ر له‌مال‌دا بوو به‌بی پرسى ئه‌و (۳۳) وه به‌کهم رازی

(۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (الأحزاب : 33) دا که ده‌فه‌رمی : «وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ» واته : وه قه‌رار و ئارام بگرن له‌ماله‌کانتان دا و زۆر ده‌شت و ده‌ر مه‌که‌ن . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوی لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَأْتِيَ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ كَارَةٌ وَلَا تَخْرُجَ وَهِيَ كَارَةٌ وَلَا تُطِيعَ فِيهِ أَحَدًا وَلَا تُحْشِنَ بَصَدْرَهُ وَلَا تَعْتَزِلَ فِرَاشَهُ وَلَا تَضْرِبَهُ فَإِنْ كَانَ هُوَ أَظْلَمَ فَلْتَأْتِهِ حَتَّى تُرْضِيَهُ فَإِنْ هُوَ قَبِلَ فِيهَا وَنَعِمَتْ وَقَبِلَ اللَّهُ عَذْرَهَا وَأَفْلَحَ مَحَبَّتَهَا وَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَإِنْ هُوَ أَبِي بِرِضَاهَا عَنْهَا فَقَدْ أَبْلَغَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَذْرَهَا)) واته : حه‌لال نی‌یه بو ئافه‌ره‌تیک باوه‌ری مه‌بیته به‌خوا و به‌پوژوی دوایی پوخسه‌ت بدات به‌هیچ که‌سیک له‌مالی پیاوه‌که‌یدا و ئه‌و پی‌ی ناخۆش بیته یان ده‌ریجیته و ئه‌و پی‌ی ناخۆش بیته ، وه نابیته گوی رایه‌لی هیچ که‌سیک پیشی گوی رایه‌لی پیاوه‌که‌ی بخات و یان دل‌ی زامدار بکات و یان جیگای لی جیا بکاته‌وه ، وه نابیته لی‌ی بدات ، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و سته‌می لی کرد ئه‌وه با ئه‌م پروات بۆلای تا رازی ده‌کات ، جا ئه‌گه‌ر لی‌ی رازی بوئه‌وه چاکه‌و خوایشی لی رازی ده‌بیته و (عذری قبول ده‌کات و پیاوه‌که‌ش سه‌ر فراز ده‌بیته به‌خۆشه‌ویستی ئه‌م و هیچ تاوانی له‌سه‌ر نامینیته ، وه ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ی لی‌ی رازی نه‌بوو ئه‌وه ئه‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریتی به‌جی‌ی هینا و (عذری خوی گه‌یانه‌ه لای خوی گه‌وره)) [رواه البیهقی فی السنن الکبری (293/7) و الحاکم (189/2) وهو حدیث حسن بشواهده پروانه الأدلة الرضیة (ل 178)].

(۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) پروانه (پ 64) ، وه فه‌رموده‌که‌ی (عَمْرُو بْنُ الْأَحْوَصِ) (خوی لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((فَحَقِّكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوَاطِنَنَّ فُرُشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ ، وَلَا يَأْتِيَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ)) واته : جا مافی ئیوه به‌سه‌ریانه‌وه ئه‌وه‌یه که‌س نه‌هیننه سه‌ر جیگاتان که ئیوه پیتان ناخۆش بیته وه پوخسه‌ت به‌کسه‌سیش نه‌ده‌ن له‌مالی ئیوه‌دا ، ئیوه پیتان ناخۆش بیته [رواه الترمذی (1173/315/2) و بن ماجه (1851/594/1) وهو حسن پروانه صحیح ابن ماجه (1501) و آداب الزفاف] .

بیٚت و باری میٚرده‌که‌ی قورس نه‌کات ^(□□) وه مننه‌ت به‌سه‌ری‌دا نه‌کات ^(□□) وه هه‌رده‌م چاکه‌کانی له‌به‌ر چاو بیٚت ^(□□) وه ره‌وشت و هه‌لس و که‌وتی

^(□□) له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیٚغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) که ده‌فه‌رمی : ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ تَصُومَ وَ زَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ)) واته : ((حاله‌ل نی‌یه بو ئافره‌تیک که‌وا پوژوو بگریٚت و پیاوه‌که‌ی له‌مال‌دا بیٚت مه‌گه‌ر به‌پرسی ئه‌و)) ارواه البخاری (9/رقم/5195) عن ابی هریره .

^(□□) وه زیاتر له‌ توانانی خوی ئه‌رکی نه‌خاته سه‌رشان ، ئه‌وه‌تا خوی گه‌وره له‌ سوره‌تی (الطلاق : 7) دا ده‌فه‌رمی : ﴿لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ واته : ((با هه‌ر که‌سیک ده‌ستی فراوانه و توانای هه‌یه با بیه‌خشی له‌وه‌ی هه‌یه‌تی وه هه‌ر که‌سیکیش پوژی (رزق) که‌مه‌و ده‌ست کورته‌ باله‌وه بیه‌خشی که‌ خوی گه‌وره پی‌ی داوه خوی گه‌وره ئه‌رک ناخاته سه‌ر هه‌چ که‌سیک به‌ئنده‌زهی ئه‌وه نه‌بیٚت که‌ پی‌ی داوه ، خوی گه‌وره‌یش له‌پاش هه‌موو ته‌نگانه‌و ناخوشی‌یه‌ک خوشی و فراوانی ده‌هینیت)).

^(□□) چونکه مننه‌ت کردن به‌سه‌ر میٚرددا به‌وه‌ی که‌ یارمه‌تی داوه به‌ پاره‌و مالی خوی وه پازی بووه به‌ بردنه سه‌ری ژیانیکی سه‌خت و که‌م ده‌ستی له‌گه‌ای‌دا ده‌بیٚته هوی به‌تال بووه‌نه‌وه‌ی پاداشتی خوی ئه‌و کارانه ، وه‌ک له‌ سوره‌تی (البقرة : 264) دا ده‌فه‌رمی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ واته : ((ئهی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ره‌تان هیناوه‌ خیروچاکه‌ کانتان به‌تال مه‌که‌نه‌وه به‌ مننه‌ت کردن و نازاردان)).

^(□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوی لی پازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی : پیٚغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) له‌ پوژی جه‌ژنی قوربان یان په‌مه‌زان دا ده‌رچوو بو شوینی نوٚیژ (مصلی) جا دای به‌لای کۆمه‌لی له‌ ئافره‌تان دا وپی‌ی فه‌رمون : ((يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيْتُكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ)) واته : ((ئهی کۆمه‌لی ئافره‌تان خیرو به‌خشین زۆر بکه‌ن ، پی‌م پیشان درا له‌شه‌وی (میعراج) دا که‌وا ئیوه زۆریه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خن)) ئه‌وانیش ووتیان : له‌به‌ر چی ئهی پیٚغه‌مبه‌ری خوا ؟ ئه‌وش فه‌رموی : ((تَكْتُرْنَ اللَّعْنَ وَ

له‌گهل كهس و كارى مي‌رده كه‌ی دا جوان بيٚت ^(۱۱۱) وه ههركاتيک پيويستی
پيی هه‌بوو خوی بو ئاماده بکات ^(۱۱۱) وه پاريزگاری له نهينیکانی بکات
وه هه‌رگيز داوای ته‌لاقی لی نه‌کات ^(۱۱۱)

تَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ...)) واته : ((چونکه نه‌فرته (لعنة) زورده‌که‌ن وه کوفری ژيانيش
ده‌که‌ن...)) [رواه البخاری (1/رقم/304)].

وه فه‌رمووده‌که به‌گشتی له‌به‌شی عیبادات دا (پ 94) هیئانمانه‌ته‌وه . (کوفری
ژيانيش) مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌وا چاکه‌ی پیاوه‌کانیان له‌به‌ر چاو ناگرن وه‌ک به‌پوونی له
پیاویه‌ته‌کانی تری ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا باس کراوه .

^(۱۱۱) چونکه ريزگرتن له‌دايک و باوک وکس و کارى پیاو ريزگرتنه له پیاو ، وه
ئازاردانیان ئازاردانی ئه‌وه ، وه (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوای لی رازی بیٚت) ده‌گيرٚته‌وه که‌وا
پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((لَا تُؤْذِيْ اِمْرَاةً زَوْجَهَا فِي الدُّنْيَا اِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ
مِنَ الْحَوْرِ الْعَيْنِ : لَا تُؤْذِيهِ قَاتِلِكَ اللهُ ، فَاِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيْلٌ ، يُوشِكُ اَنْ يُفَارِقَكَ
اِلَيْنَا)) واته : ((هيچ ئافره‌تيک ني‌یه ئازاری مي‌رده‌که‌ی بدات له دونیادا (ئیللا) خيزانه‌که‌ی
که‌له (حور العين) ه‌پيی ده‌لی : ئازاری مه‌ده خوا بتکوژٚیت ، چونکه ئه‌و لای تو میوانه و
زوری نه‌ماوه به جیت بهیلٚیت وه بیٚت بۆلای ئیمه)) [رواه الترمذی (2/1184/320) و ابن ماجه
(1/621) و غیرهما وهو حدیث صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (1637) و آداب الزفاف (178)].

^(۱۱۱) له‌به‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که‌وا پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمی : ((اِذَا دَعَا الرَّجُلُ
اِمْرَاَتَهُ اِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَايِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ)) واته
: ئه‌گه‌ر پیاو خيزانه‌که‌ی خوی بانگ کرد بۆسه‌ر جیگا‌که‌ی (بۆ جیماع کردن) جا ئه‌ویش
نه‌یه‌ت بۆ لای وه پیاوه‌که‌ی ئه‌وشه‌وه به‌توره‌یی بیاته‌سه‌ر لیی ، ئه‌وه فریشته‌نه‌فرته
(لعنة) لی ده‌که‌ن تا رۆژ ده‌بیٚته‌وه [رواه البخاری (9/رقم/5194) و مسلم (2/1060/1436)].

وه له‌ پیاویه‌تيکی (أحمد) دا هاتووه : ((.. تاوه‌کو رازی ده‌کات)) . وه هه‌روه‌ها
ده‌فه‌رمی : ((اِذَا دَعَا الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَاِنْ كَانَ عَلَى التَّنَوُّرِ)) واته :
ئه‌گه‌ر پیاو خيزانه‌که‌ی بانگ کرد بۆ پيويستی خوی بابیٚت بۆ لای، ئه‌گه‌ر چی له‌سه‌ر

نه و ماره برینانه‌ی که حرامه (الْأُنْكَاحُ الْمَحْرَمَةُ)

ته نوریش بوو (نانی ده کرد) [رواه الترمذی (1170/314/2) وهو صحیح بروانه (صحیح الجامع : 534)]

( ) نهینیه‌کانی خوی و مال و منداله‌کانی به تاییه‌تی نهینیه‌تی ژن و میرداییه‌تی ، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ یَزِيدٍ) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ 38) .
( ) به‌بی هویه‌کی شه‌ری له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (ثَوْبَان) (خوای لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((إِيْمًا إِمْرَأَةً سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَّمَ عَلَيْهَا رَائِحَةَ الْجَنَّةِ)) واته : هه‌ر ئافره‌تیک داوای ته‌لاق له‌پیاوه‌که‌ی بکات به‌بی هیچ هویه‌ک نه‌وه بوئی به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رامه)) [رواه الترمذی (1099/329/2) و أبوداود (2209/308/6) و ابن ماجه (2055/662/1) وهو صحیح بروانه الارواء (2035)] .
وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمی : ((الْمُحْتَلَعَاتُ هُنَّ الْمُنَافِقَاتُ)) واته : نه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ داوای (خُلِع) ته‌لاق ده‌که‌ن له‌ میرده‌کانیان به‌راستی نه‌وانه دووروه (منافق) کانن [رواه الترمذی (1198/329/2) وهو صحیح بروانه صحیح الجامع (6681) و السلسلة الصحيحة للإلبانی (632)] .

ئەوێ که خۆی گەورە لە قورئان دا حەرامی کردوو (۱۱) و ئەوێشی که پیغەمبەر (ﷺ) لە فەرموودەدا حەرامی کردوو که کۆ کردنەوێ ئافرەتە

(۱۱) کهوا لە سورەتی (النساء: 23-24) دا دەفرمێ : ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَالَاتُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ، وَ أَحْلَلْ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ..﴾ واتە : حەرام کراوە لەسەر تان (مارە کردنی) دایکانتان و ، کچانتان و ، خوشکانتان و ، پور (خوشکی باوکانتان) و مەتی (خوشکی دایکانتان) و ، کچانی براو ، کچانی خوشک و ، دایکانی کە شیریان بە ئیوێ داوە و خوشکانی شیرێ و دایکانی خێزانتان و کچانی ژنانتان کە لە مائی ئیوێ داگەر بوون ، لە ژنانی کە لەگەڵیاندا جووت بوونە ، بەلام ئەگەر جووت نەبووبن لەگەڵیان دا ئەوێ تاوانتان لەسەر نییە (مارەیکچەکانیان بکەن) وە (هەرێها) ژنانی کورانی پشتی خۆتان (لەسەرتان حەرامە) وە مارەکردنی دوو خوشک پیکه‌وێ ، مەگەر ئەوێ لە پشش ئەم حوکمە کراپیت ، بئێ گومان خۆی گەرێ لێ بوورده‌و بەبەزێییه ، وە ژنانی شوودار (تان لەسەر حەرامە) مەگەر ئەوانه‌ی که مولکی خۆتانه (واتە : لەجەنگ دا دەستگیر کراپیت با می‌ردیشیان هەبیت دوا‌ی پاک بوونەوێ لەحەیز دروسته‌ لەگەڵیان دا جووت ببن) ئەمانه‌ حوکمی خۆایه ، لەسەرتان نوسراوێ و فەرز کراوێ ..

له گهل خوشکی دایکی دا یان خوشکی باوکی دا پیکه وه ^(۱) وه ژن
ماره کردنی کاتی (مُتَعَة) ^(۲)

^(۱) له بهر فەرمووده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) که وا پیغه مبهر ^(ﷺ)
فهرمووی : ((لَا تُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَ عَمَّتِهَا وَ لَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَ خَالَتِهَا)) واته : ((ثافره ت
کونا کریتته وه له گهل خوشکی باوکی دا یان له گهل خوشکی دایکی دا)) [رواه البخاری
(9/رقم/5109) و مسلم (2/1408/1028) و أصحاب السنن].

^(۲) ئەو ماره برینه که وا بۆ ماوه یه ک بیّت ئیتر پوژیک یان مانگیک یان سالیک ...
ئەم ماره برینه ماوه یه ک حه لال بووه ، وه ک خوای گه وره له سورته ی (النساء : 24) دا
ده فه رمی : ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ واته : ئە گهر له گهل ئەو
ثافره تانه دا جووت بوون (که له پیش دا باس کران) ئەوه ماره یی و حه قه کانیا ن بده نی .
جا هه ندیک له زانایان ده فه رمن : ئەمه بۆ ماره برینی کاتی یه (متعه) ، وه له بهر
فهرمووده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیّت) که وا ده فه رمیّت : ((ئیمه له گهل
پیغه مبهری خوادا غه زامان ده کرد وه ثافره تمان له گهل دا نه بوو، جا ووتمان : ئە ی بۆ
خۆمان نه خه سینین ؟ جا قه ده غه ی ئەوه ی لی کردین ، پاشان پوخته سی پی داین که وا
ژن بخوازین به جل و بهرگیک پاشان ئەم ئایه ته ی خوینده وه : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾ (المائدة : 87) [رواه البخاری (8/رقم/4615)
و مسلم (2/1404/1022)].

به لام پاشان به یه ک جاری حه رام کرا تا پوژی قیامه ت (سَبْرَةُ الْجُهَنِيِّ) (خوای لی
رازی بیّت) فهرمووی : ((له سالی (فتح) دا پیغه مبهری خوا ^(ﷺ)) فه رمانی پی کردین به
ماره برینی کاتی کاتی چوینه مه ککه وه پاشان دهرنه چووین تا قه ده غه ی لی کردین))
[رواه مسلم (2/1406/1023)].

وه له پیاویه تیکی تر دا ده فه رمی : که وا ئەو له گهل پیغه مبهری خوادا بوو ^(ﷺ)
کاتی که فهرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ أَدْنْتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمْتَاعِ مِنَ النِّسَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ
قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُحْلِلْ سَبِيلَهُ وَلَا تَأْخُذُوا
مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ واته : ئە ی خه لکینه من پوخته سی پی دابوون به ماره برینی

وه ژن ماره‌کردنی حه‌لال کردن (التَّحْلِيلُ) (□□) وه ژن به ژن (الشُّغَارُ) (□□)

کاتیی (مُؤَقَّت) ئافره‌تان جا بیگومان خوی گوره ئه‌وه‌ی حه‌رام کرد تا پوژی قیامت ، جا هر که سیک شتیک له‌وه‌ی - له و ئافره‌تانه‌ی - له لایه ریگای به‌ربدات ووزای لی بینیت وه هرچی پی‌داوه هیچی لی نه‌سینیتته‌وه [رواه مسلم (1406/1025/2) و غیره] (□□) له‌بهره‌رموده‌که‌ی (علی) (خوی لی رازی بیئت) که وافه‌رموی ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) الْمُحْلِلَ وَالْمُحْلَلِ لَهُ)) واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌فره‌ت (لعه‌ی) کرده له‌وه‌ی ژن ماره‌بکات له‌بهره‌وه‌ی بوخه‌لکی تر حه‌لالی کات وه له‌وه‌یشی که بو‌ی حه‌لال ده‌کریت [رواه ابوداود (2062/88/6) والترمذی (1128/294/2) وابن ماجه (1935/622/2) وهو صحیح بروانه صحیح الجامع (5101) .

(□□) ژن به ژن (الشُّغَار) ئه‌وه‌یه که‌وا پی‌او کچه‌که‌ی یا خوشکه‌که‌ی یا ..... ماره بی‌ری له‌پی‌اوئیک به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌ویش کچی یا خوشکی یا ... له‌ئه‌م ماره بکات .. وه‌ئه‌م دابه‌ستن (عقد) ی ماره برینه به‌م شیوه‌یه به‌تاله ، ئیتر ماره‌یی تیدا باس بکریت یان نه‌ء ، چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی لی‌کردوه و موسولمانانی لی وری‌او ئاگادار کردوه‌ته‌وه . وه‌خوی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمی ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: 7) س‌واته : وه ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پی‌ی دان ئه‌وه وه‌ری بگرن وه‌ئه‌وه‌ی ئه‌و لی قه‌ده‌غه‌ی کردن ئه‌وه وازی لی بهینن . (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیئت) ده‌فه‌رموی ((إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ الشُّغَارِ)) واته : پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کرده له‌ژن به‌ژن [رواه البخاری (5112/162/9) ومسلم (1415/1034/2) وغیرهما] .

وه (أَبُوهُرَيْرَةَ) ده‌گیریتته‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی له‌ژن به‌ژن کردوه‌وه‌فه‌رموی: ((وَالشُّغَارُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: زَوْجَنِي إِبْنَتِكَ وَأَزْوَاجُكَ إِبْنَتِي ، أَوْ زَوْجَنِي أُحْتِكَ وَأَزْوَاجُكَ أُحْتِي)) . واته : وه‌ژن به‌ژن ئه‌وه‌یه که‌وا پی‌اوئیک به‌پی‌اوئیک بلی: کچه‌که‌تم لی ماره‌بکه منیش کچه‌که‌ی خومت لی ماره ده‌که‌م ، یان بلی خوشکه‌که‌تم لی ماره‌بکه منیش خوشکه‌که‌ی خومت لی ماره ده‌که‌م [رواه مسلم (1035/2) /1416] .

وه پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرمی (لاشغار فی الإسلام)) واته ((ژن به‌ژن له‌ئیسلام دا نی
 یه)) [رواه مسلم (1415/1035/2) . برونه صحیح الجامع الصغیر (7501) للالبانی].

جا ئەم فرموده (صحیح) انه هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ژن به‌ژن به‌تاله و له
 ئیسلام دا دروست نی‌یه و پیچه‌وانه‌ی شه‌ری خوایه ، ئیتر پیغه‌مبهر (ﷺ) هیچ جیاوازی
 نه‌خستوو له نیوان ئەوه‌ی ماره‌یی تیدا باس بکریت یان نه‌ه ، وه ئەوه‌ی که له
 فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) دا هاتوو که‌وا ته‌فسیری (شغار) ده‌کات ((به‌وه پیاو کچه‌که‌ی
 ماره بپریت به‌و مه‌رجه‌ی ئەوه‌ی تر کچه‌که‌ی خۆی له ئەم ماره بپریت ، وه ماره‌یی نه‌بیته
 له نیوانیاندا)) ، ئەم ته‌فسیره بو (شغار) زانایان فرموویانه قسه‌ی (نافع) ه که قوتابی
 (إِبْنُ عُمَرَ) ه ، وه فرموده‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) نی‌یه ، وه پیغه‌مبهر (ﷺ) خۆی له
 فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا به‌و شیوه‌یه ته‌فسیری کردوو که باسمان کرد . (إِبْنُ
 عَبْدِ الرَّبِّ) ده‌فرمی: زانایان (إجماع) یان کردوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌وا ژن به‌ ژن دروست
 نی‌یه به‌لام له‌وه‌دا جیاوازن ئایه (صحیح) ه یان (باطل) ه ، وه جه‌ماوه‌ری زانایانیش له
 سه‌ر ئەوه‌ن که‌وا (باطل) ه . ئیمامی (الشَّافِعِي) ده‌فرمی: ئەم ماره بپرینه (باطل) ه وه‌کو
 ماره‌برینی کاتی (الْمُتَّعَةَ) . وه ئەم پایه‌یشیان راسته ، له به‌ر ئەو (أَثَرُ) ه (الْعَبَّاسُ بْنُ
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ) که‌وا کچه‌که‌ی خۆی ماره کرد له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَكَمِ) وه‌ئویش
 کچه‌که‌ی خۆی له ئەو ماره کرد ، وماره‌یشیان دانا بوو، جا (مُعَاوِيَةَ) (خوای ئی پازی
 بیته) بو (مَرْوَانَ) ی نووسی وه‌رمانی پی کرد که‌وا له یه‌ک جیا یان بکاته‌وه . [رواه أبو داود
 (324/1) وأحمد (94/4) وإسناده حسن حسنه الباني في تعليقاته على الروضة الندية] . وه بی گومانیش
 ئەم ژن به‌ژنه زیانیکی زۆر گه‌وره له کۆمه‌لگای موسولمانان ده‌دات وه ده‌بیته هۆی ته‌لاق
 و گه‌رو گرفت و خراپه‌یه‌کی زۆر ، وه ده‌بیته هۆی ئەوه‌یشه که‌وا ئافره‌تان به زۆر بدرین
 به‌که‌سانیک که‌وا خۆیان پی پازی نین له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی باوک و برا وه ئەمه‌یش زولم و
 سته‌میکی گه‌وره‌یه و ئیسلام پی پازی نی‌یه و لی‌سی به‌ریی (بری) یه وه‌ک له‌و
 فرمودانه‌ی پیش دا باس کرا له باسی پازی بوونی ئافره‌ت له‌ماره‌برین دا وه هه‌روه‌ها
 ده‌بیته هۆی فه‌وتانی مافی ئافره‌ت له‌ماره‌یی یه‌که‌ی دا وه‌ک ئەمرۆ به‌ چاوی خۆمان

وهتی پهر کردنی پیاو (نازاد بیټ یان بهنده) له وژماره‌ی که بوی دیاری کراوه ^(۱۱) وهئه وهی به خزمایه‌تی (النَّسَب) حه‌رام ده‌بیټ، به شیر دانیش (الرضاع) حه‌رام ده‌بیټ ^(۱۲) وه‌ماره پرینی پییش موسولمان بوون دانی پییدا ده‌نریټ له‌ئیسلاام دا نه‌گهر ژن و میرد هه‌ردو وکیان موسولمان

ده‌بینین ، جا بو زیاتر شاره‌زا بوون له‌م باسه ده‌توانیت ته‌ماشای نامیلکه‌ی (حُكْمُ السُّفُورِ وَ الْحَجَابِ وَ نِكَاحِ الشَّعَارِ) ی شیخ (ابن بان) بکه‌ی .
^(۱۱) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 3) دا که ده‌فه‌رموی ﴿فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٍ وَ ثَلَاثٍ وَ رُبَاعًا﴾ واته : .....ئه‌وه ماره‌بکه‌ن له‌ئافره‌تان چند پیټان خوشه دوو یان سی یان چوار . وه‌له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (الْحَارِثُ بْنُ قَيْسٍ) (خوی لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رموی: من موسولمان بووم وه‌ه‌شت ژنم هه‌بوو ، جاباسم کرد بو پیغه‌مبه‌ری خوا ^(۱۳) فه‌رموی : ((إِخْتَرْتُ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا)) واته: چوار یانی لی هه‌لبژیټره [رواه ابو داود (2241/677/2) و ابن ماجه (1952/628/1) وهو حسن صحیح بپوانه‌صحیح ابن ماجه (1588)].

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) که‌وا (غِيْلَانُ بْنُ سَلَمَةَ) (خوی لی رازی بیټ) موسولمان بوو ده (10) ژنی هه‌بوو له‌کاتی نه‌فامی دا ، وه‌هه‌موو یان له‌گه‌لی دا موسولمان بوون ، جاپیغه‌مبه‌ر ^(۱۴) فه‌رمانی پی کرد که‌وا چواریان هه‌لبژیټریټ [رواه الترمذی (1128/435/3) و ابن ماجه (1953/628/1) و غیرهما وهو صحیح بپوانه‌صحیح ابن ماجه (1589)].

^(۱۲) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا ^(۱۵) له‌باره‌ی کچه‌که‌ی (حَمَزَة) ه وه فه‌رموی: ((لَا تَحِلُّ لِي ، يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ هِيَ ابْنَةُ أُخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ)) واته: بو من چه‌لال نی‌یه ، به‌شیر دان (رضاعه) ئه‌وه حه‌رام ده‌بیټ که‌به خزمایه‌تی (نسب) حه‌رام ده‌بیټ ، ئه‌و کچی برامه له‌شیره‌وه [رواه البخاری (5/رقم/2645) و مسلم (1447/1071/2)].

تییینی: (حَمَزَة) مامی پیغه‌مبه‌ری خوا بوو وه‌هه‌ردو وکیان شیر ی ئافره‌تیکیان خواردبوو که‌وا بوو برای شیریشن.

بوون وه ئه‌و ماره برینه گونجاویش بیٚت له‌گه‌ل شریعتی ئیسلام دا (□□)
 به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ته‌ن‌ها یه‌کیکیان موسولمان بوو ، ئه‌وه‌ماره برینه‌که به‌تال
 ده‌بیٚته‌وه و ماوه (عده‌) ی له‌سه‌ر پیویست ده‌بیٚت ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که موسولمان
 بوو (□□) پاشان ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ش موسولمان بوو و ئافره‌ته‌که شوی
 نه‌کردبوو ئه‌وه ده‌توانن له‌سه‌ر ماره برینه‌که‌ی پیشوو بینه‌وه به‌هاوسه‌ری
 یه‌که ئه‌گه‌ر چه‌ند ماوه‌ی دا برینه‌که‌ش دوور بیٚت (□□)

(□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (الضَّحَّاکُ بْنُ فَيْرُوزٍ) له‌باوکیه‌وه که‌وا فه‌رموی : و وتم
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من موسولمان بووم و دوو خوشکم له‌ژیردایه (ه‌ردوو ژنه‌که‌ی
 خوشک یه‌که بوونه) فه‌رموی : ((طَلَّقُ أَيُّهُمَا شَتَّى)) واته : ئه‌وه‌یان ویستت لی‌یه‌تی
 ته‌لاقی ده [رواه الترمذی (1130/436/3) و ابوداود (2243/678/2) و ابن ماجه (1951/627/1)
 و غیرهم وهو حدیث حسن برواه الارواء (1885) و صحیح ابی داود (1939)].

(□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌پازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی :
 (مُشْرِكٌ) ه‌کان دوو (مَنْزِلَه) له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و باوه‌پدارانه‌وه دوور بوون ، له‌و
 (مُشْرِكٌ) انه ه‌بوو ده‌جه‌نگان له‌گه‌لیدا (أَهْلُ حَرْبٍ) بوون ، ئه‌ویش ده‌جه‌نگا له‌گه‌لیاندا ،
 وه‌ه‌شیان بوو له‌و (مُشْرِكٌ) انه په‌یمانیاں دا بوو نه‌جه‌نگن (أَهْلُ عَهْدٍ) بوون ، جا ئه‌ویش
 نه‌ده‌جه‌نگا له‌گه‌لیان دا ، ئه‌گه‌ر ئافره‌تی‌ک کۆچی بگردایه له‌وانه‌یان که (أَهْلُ حَرْبٍ) بوون
 ماره‌نه‌ده‌کرا تا ده‌که‌وته چه‌یزو پاک ده‌بویه‌وه ، جائه‌گه‌ر پاک بیوایه‌ته‌وه ئه‌وه چه‌لال
 ده‌بوو بو‌ی شوی بگردایه ، وه ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی کۆچی بگردایه پیش ئه‌وه‌ی شوی
 بگردایه ئه‌وه ده‌درایه‌وه پی‌ی ، وه ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کیان یاں که‌نیزه‌یه‌کیان (عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ)
 کۆچی بگردایه ئه‌وه ئازاد ده‌بوو وه‌مافی کۆچ که‌رانیاں بو‌ه‌بوو [رواه البخاری
 (9/رقم/5286)].

(□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) که‌وا فه‌رموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
 (زینب) ی کچی گه‌رانه‌وه بو (أَبُو الْعَاصِ) به‌و ماره برینه‌ی یه‌که‌م جار ، هیچی تری نه‌کرد
 ، (محمد بن عمرو) له‌فه‌رموده‌که‌یدا فه‌رموی : پاش شه‌ش سال ، وه (الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ)

فهرمووی: پاش دووسال [رواه ابو داود (2240/675/2) والترمذی (1143/448/3) وابن ماجه (2009/647/1) وغیرهم وهو حدیث صحیح بروانه الارواء (1921) وصحیح ابن ماجه (1635)].

له بلاو کراوه کانی مالپه پری ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میشه له گه لمان بن بۆنوئیبوونه وهی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com